

FOLKLORUN ÜÇ İŞLEVİ HALK BİLİMSEL TANIM OLARAK GELENEKSEL İŞLEVSELÇİLİK*

Yazan: Elliott ORING**

Çeviren.: Aslı BÜYÜKOKUTAN***

Gittikçe daha fazla halk bilimci, esasında bilimsel bir sorgulamayla iş-tigal ettikleri düşüncesini paylaşmaktadır. Gerçekten de yakın bir zamanda “halk bilimi” teriminin benimsenmesi, yalnızca halk bilimi ürünleri ve onların incelenmesi arasındaki ayrımın yapılmasını değil, aynı zamanda bu çalışmanın bilimsel niteliğinin tanımlanmasını da sağlar. Yine de halk bilimcinin yöntem biliminin mevcut bilimsel öz-imağını haklı çıkarıp çıkar-madığı konusu şüphelidir. Kenneth Kenter’in halk bilimi araştırmalarında hipotezlerin rolünü incelemesi bir ölçüde bu imajın geçerliliğini sorgulamaktadır.¹ Burada niyetim, halk bilimsel açıklamaların genel bir türü olan işlevsel açıklamayla bu konunun üzerine gitmektir. Bu çalışma, yeni olan pek az şey içerir, çünkü sosyal bilimlerde işlevsel açıklamaların analiz ve eleştirisi otuz beş yıldır aralıksız

devam etmektedir. Fakat öyle görünüy-
yor ki, az sayıda halk bilimci bu tartış-
manın yöneliminden haberdar ya da
en azından ilgilidirler. Bu tartışmayla
ilgili bilinenlerin, çok sayıda halk bi-
limsel açıklamanın bilimsel temelini
anlamada gerekli olduğunu düşünüy-
yorum.

“İşlev” terimi farklı şekillerde
kullanılmaktadır ve terimin en az
altı yan anlamı tespit edilmiştir.²
Halk biliminde işlevsel analiz temel-
de A.R. Radcliffe-Brown ve Bronislaw
Malinowski’nin (kültürün bilimsel
kuramları) çalışmalarında önerdiği
açıklamalardan kaynaklandığı için
tartışmamızı bu kuramsal anlayışlar-
la sınırlandırabiliriz.

Radcliffe-Brown’ın topluma işlev-
sel yaklaşımı, organizmal bir modele
dayanır. Eğer doğa bilimlerinden olan
biyolojide işlevsel yaklaşımın bir değe-
ri varsa, kendi doğal toplum biliminde

* Elliott Oring, “Three Functions of Folklore. Traditional Functionalism as Explanation in Folkloristics”, *The Journal of American Folklore*, 89/351, (1976), pp. 67-80. Bu çalışmanın sadeleştirilmiş hali, 1973 yılının Kasım ayında, “American Folklore Society Meeting”, Nashville, Tennessee’de ilk kez okunmuştur.

** Los Angeles (CSULA), California State Üniversitesi’nde antropoloji profesörüdür. Prof. Oring, 1971 yılında CSULA fakültesinde eğitim-öğretime başlamıştır. Folklor, mizah ve sembolizm konularında kapsamlı yayınları bulunmaktadır. *Western Folklore* dergisinde editör olarak görev yapmıştır ve şu an da *Journal of Folklore Research* ve *Humor: International Journal of Humor Research* dergisinin yayın kurulu-
nda yer almaktadır. The International Society for Humor Studies (2000-2001) ve Amerikan Folklor Kurumu (2000-2003) yönetim kurulları üyesi olmuştur. American Folklore Society ve Finnish Academy of Science and Letters’a üye seçilmiştir. Prof. Oring, American Anthropological Association, American Folklore Society, Society for Psychological Anthropology, California Folklore Society ve International Society for Humor Studies dernekleri üyesidir. Folklor, mizah, antropoloji ve Yahudi Çalışmaları dergilerinde bir dizi makale yayınlamıştır. Müze kataloglarına katkıda bulunmuş, kitap bölümleri ve ansiklopedi maddeleri yazmıştır. Kitapları şunlardır: *Israeli Humor* (1981); *The Jokes of Sigmund Freud* (1984); *Humor and the Individual* (1984); *Folk Groups and Folklore Genres: An Introduction* (1986); *Folk Groups and Folklore Genres: A Reader* (1989); *Jokes and Their Relations* (1992); *Engaging Humor* (2003) (<http://www.calstatela.edu/academic/anthro/eoring.htm>)

*** Arş. Gör. Dr. Balıkesir Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü.

de aynı verimlilikte kullanılabileceğini düşünmüştür. Bu bakış açısını temel alarak Radcliffe-Brown, toplum hayatıyla organik hayat arasında geniş bir benzerlik ortaya koymuştur. Fizyolojide işlev, organizmanın yapısı ile yaşam sürecinin bağlantısıdır. İnsan bedenindeki yaşam süreci, yapının çalışmasına bağlıdır (yani yaşam süreci yapının işlemesidir). Yine de işlevin etkinlikten ayırt edilmesi gerekir. Midenin etkinliği, sindirim sıvıları salgılamaktır. O etkinliğin işlevi ise gıdayı kan tarafından emilip dokulara aktarılacak şekilde değiştirmektir. Eğer mide işlevini durdurursa, yaşam süreci sona erecektir ve yaşayan bir yapı olarak yapının devamlılığı son bulacaktır. *Bu nedenle işlev, kısmi bir etkinliğin, parçası olduğu toplam etkinliğe yaptığı katkıdır denebilir.* Bundan dolayı, belirli toplumsal kullanımların işlevi de sosyal yapının sürekliliğine yaptığı katkı, yani toplumun yaşam sürecinin sürdürülmesidir. Bu nedenle, bir suçun cezalandırılması ya da kayınvalideden kaçınma gibi tekerrür eden herhangi bir etkinliğin işlevi, toplumsal yapının devamlılığının korunmasına yaptığı katkıdır. 3

Malinowski'nin kültüre dair işlevsel anlayışı, Radcliffe-Brown'inkinden önemli ölçüde farklılık gösterir. Belki de Malinowski, Radcliffe-Brown'ın Fransız toplum bilim ekolünde gelişmekte olan organizma ötesi kültür anlayışından rahatsızlık duymuş ve bu nedenle bireye odaklanan bir kültür kuramı öne sürmeye çalışmıştır. Malinowski, kültürün tepki verdiği bir biyolojik ihtiyaçlar sistemi oluşturmaktadır. Bu yanıtlar, bireye sırasıyla ikincil ve sonradan oluşturulmuş zorunluluklar (yardımcı ihtiyaçlar) ve kültürün oluşturması gereken sem-

bolik ve birleştirici ihtiyaçlar yüklemiştir. Malinowski'nin bireyin ihtiyaçlarına çok fazla önem vermediğini bilmek zordur, çünkü o antropoloji kavramından rahatsızlık duyuyordu ya da bireysel biyoloji ve psikolojiye indirgenememiş bir işlevsel teorinin kabul edilemez bir teleoloji (ereksellik) içerebileceğini anlamıştı. (Burada amaç, Malinowski'nin kendi kuramlarında da teleolojik sorunların çıkma ihtimalini reddetmek değildir). Bu nedenle, kültürün çeşitli yanlarının *işlevleri*, Malinowski'ye göre çeşitli biyolojik ihtiyaçların karşılanmasıdır. Bu ihtiyaçlara tepki olarak diğer ihtiyaçlar ortaya çıkar ki, bireyin varlığını devam ettirmesi için bunları gidermesi gerekir.4

Radcliffe-Brown ve Malinowski'nin yaklaşımları arasındaki farklılıklar, ilkel toplumlarda eşleri hamile olan erkeklere uygulanan ritüel yasakların işlevsel açıklamaları karşılaştırılarak en iyi şekilde örneklenmektedir. Malinowski, ilkel toplumlarda doğumun tehlikeli bir olay olduğuna işaret eder. Hem anne hem de çocuk için tehlike söz konusudur. İlkel toplumlar, bu olayın üstesinden gelebilecek hiçbir bilimsel araca sahip değildir. Başarılı bir doğumun sağlanması, uygulama ve teknolojik imkânlarının ötesindedir. Bu nedenle, ilkel babada yüksek oranda bir endişe olması beklenir. Elinden hiçbir şeyin gelmediği bir durumla yüzleşmektedir. Doğum işlevi ile ilgili belirli gıda tabuları da babanın endişesini azaltmak içindir; sanki tehlike düzeyini azaltan bir şey yapıyormuş gibi hissetmesi sağlanmaktadır.

Radcliffe-Brown'ın yaklaşımı ise tam tersidir. Ritüel yasakların işlevinin "endişeyi" azaltmaktan çok, endi-

şe yaratmak olduğu tezini savunur. Yasaklar olmasaydı bu endişe hissedilmezdi. Babanın olaya olan ilgisinin sembolik ifadesi olması açısından ayin sembolik bir değere sahiptir. Bu durumdaki bir adam, belirtilen toplumda bu şekilde davranmalıdır, çünkü insanlar ancak endişe ve alakanın paylaşılması ile toplumu oluşturan bu kurumlar aracılığıyla birbirlerine bağlanırlar. 5 “Aslında biz korku ve endişelerimizde hatta umutlarımızda bile içinde yaşadığımız (deyim yerindeyse) toplum tarafından şartlandırılırız. Ve çoğunlukla umut ve korkuların paylaşılması ile ortak ilgi diye adlandırdığım olay ve olasılıklar sayesinde insanlar kalıcı ya da geçici olarak aynı kurum altında toplanırlar.”6 Hem Malinowski’de hem de Radcliffe-Brown’da işlevsel açıklamaya verilen önemin farklı olduğu açıktır. Malinowski’ye göre, psikolojik işlev önceliklidir ve bütünleştirici toplumsal işlevler ikinci sıradadır. Bu nedenle büyüü tartışırken Malinowski der ki;

Büyüye çok güvenilir, çünkü onun pragmatik gerçeği psikolojik, hatta fizyolojik etkisiyle tasdik edilmektedir. Çünkü, şeklinde ve ideolojisinde ve yapısında büyü, insan bedeninin doğal süreçlerine karşılık gelir.... İnsanoğlunun özel, geleneksel, standartlaştırılmış yollarla doğa güçlerini kullanmasının sadece sübjektif olarak doğru olmadığına dair olan inanç... fakat toplumsal işlevi sebebiyle ek delil taşır. Büyü yalnızca bütünleştirici bir güç sağlamaz, aynı zamanda toplumu düzenleyici etkisi de vardır. 7

Malinowski’nin toplum bilimsel mit, *İlkel Psikolojide Mit*, kuramıyla ilgili ünlü ifadesine değinmek için belirgin olmasalar da iyi kuramsal

sebepler vardır. 8 Bununla birlikte, Radcliffe-Brown’a göre bütünleştirici işlevlerin psikolojik olanlardan açık bir şekilde daha büyük bir önemi vardır: “Ayinlerin... tatminkâr bir incelemesi, yalnızca görünür amaçlarının ve psikolojik işlevlerinin göz önüne alınması ya da ritüelleri gerçekleştiren bireylerin dürtülerinin analizini temel alarak değil, onların anlamı ve toplumsal işlevlerinin keşfini temel alarak yapılmalıdır.” 9 Farklı şeylere odaklanmalarına rağmen her iki kuramcı da hem toplumsal hem de psikolojik düzeylerin incelenmesinin önemini itiraf etmelidir. Radcliffe-Brown, sosyal kalıpların işlevlerini psikolojik çıkarımlar olmadan ayırt edemez ve Malinowski, psiko-fizyolojik ihtiyaç ve tatminlerin kolektif doğasını, bu tatmin oluşların toplumsal sonuçları olmadan açıklayamaz.

Bu nedenle işlevselcilik (1) sosyokültürel kalıpların bunları uygulayan bireylerin bilinçli niyetlerinden bağımsız olan sonuçları olduğunu, (2) bu neticeler ışığında bu kalıpların açıklanıp anlaşılabilceğini ve (3) bu sonuçlar katkıda bulunmaları ve birey ya da toplumun bütünlüğü ve işler durumunda bulunması için gerekli olması şartıyla açıklayıcıdır. “Geleneksel işlevselcilik” terimi, yalnızca bu önermeler takımını kapsar.10

Bu temel açıklayıcı model, halk bilimcilerce kendi sosyokültürel fenomenlerini açıklama teşebbüslerinde kabul görmüştür. Halk bilimcilerin sorunu, William Bascom’un iyi bilinen “Folklorun Dört İşlevi”nde kısaca ifade edilmiştir:

Halk bilimi ve kültürün diğer yönleri arasındaki ilişkinin sorunu iki yönlüdür... Masallardaki ve mitlerdeki karakterler yasak olan ya da günlük

hayatta şok edici olarak sayılabilecek şeyleri yapabilirler... Yüzyıllar boyunca halk bilimciler ve diğer araştırmacılar onlara açıklık getirmeye çalışmıştır. Halk bilimi ve kültür arasındaki zıtlıkların bulunmadığı toplumlar var olsa da, kendi başına bu gerçek bilinmeye ve açıklamaya çalışmaya değerdir. 11

Bu nedenle açıklanması gerekenler halk biliminin sosyokültürel bir fenomen olarak varlığı kadar önemlidir. Bilginin bu içeriğinin (ve yapısının) sosyokültürel bütünü diğer yönlerinin yansıtıldığına ya da bozulduğuna bakılmaksızın açıklanması gerekir. Bu sorun önermesi, temelde tüm halk bilimcilerce kabul görmüştür: “Toplumsal işlevler, araştırmacıların fark edilebilir benzerlik ve farklılıkları açıklayabilmek için oluşturduğu çıkarımlardır. Bunların hikâye anlatıma veya bunların bir ya da daha fazla yönü ile tüm toplum yapısının bir ya da daha fazla yönü arasında var olan benzerlik ve farklılıklar şeklinde görüldüğü söylenebilir.” 12

Bir halk bilimsel fenomenin varlığının hangi yönünün işlevsel sonuçlarına bakarak yeterince açıklanmasını bekleyebiliriz? Tabi ki kaynağının değil. Su aramayı (su cadılığını) düşünün. Evon Vogt, su aramanın, teknolojik belirsizlik durumlarına tepki mahiyetinde bir ritüel olduğunu iddia eder: “Su bulucusu tarafından verilen belirli cevaplar çiftçinin yeraltı su kaynakları hakkındaki endişesini giderir ve zorlu bir iş olan çiftliği geliştirmede yoluna devam etme güvenini verir.” 13 Fakat su arama şekli ya da süreci, kasıtlı ya da önüne geçilemeyen bir şekilde endişe sebebiyle meydana gelmez. Su aramanın endişeye karşı sağladığı rahatlık belirtilen toplumda niye hâlâ su

aramanın devam ettiğini açıklamaktadır. Hem bireye psikolojik olarak faydalıdır hem de sonucu itibarıyla sosyal sistemin sürekliliği için gereklidir. Toplumdaki modelin kaynağı, mazisi referans alınarak açıklanmalıdır. Ancak birisi bir fenomenin beklenmeyen etkilerinin, fenomenin kendi kaynağına bağlı olduğunu varsaymaya hazırsa işlevsel tanımlamalar etiyolojiyle ilgili olabilir. Bu durum, örtük işlevsel sonuçlarından faydalanmak amacıyla sosyal gerçeklerin oluşumuna yönelen bütün bir tasarım ya da zekânın varlığına işaret etmektedir. Bu tür bir varsayım kabul edilemeyecek bir teleoloji oluşturmaktadır.

İşlevselcilik, belirtilen toplumsal sistemdeki sosyokültürel örüntülerin devamlı varlığını açıklamak için bir teşebbüs olarak ortaya çıkar. Tanımlamalar, belirli bir sosyokültürel yapı tarafından onu takip eden bireylere ve parçası olduğu toplumsal sisteme yapılan işlevsel katkının gösterimini temel alır. Ancak açıklamanın yeterli bir bilimsel açıklamanın asgari gerekliliklerini yerine getirebilmesi için açıklanacak olan sav (explanans) açıklanacak sav (explanandum) ile alakalı olan koşulları tarif eden başlangıç koşulları önermesi ile bağlantılı genel yasa benzeri bir önermeden çıkarım yapılmalıdır. 14 Bunun yanında,

Bu önermeler, olumsuz bir durumun tanınabilmesi için açık bir şekilde ifade edilmeli;

Kanun benzeri ifade ampirik yönden hatalı olmamalı;

Başlangıç şartlarının anlatımı doğru olmalı; ve

Açıklanan önerme, mantıklı şekilde kanun benzeri önermeden ve başlangıç şartları önermesinden meydana gelmelidir

Eğer bu ilkelerden herhangi biri ihlal edilirse, yapılan açıklamalar, yeterli bilimsel tündengelemlimli açıklamalar olarak görülemez. 15

Bascom, toplumdaki halk bilimi fenomeninin süregelen varlığını açıklamaya yardımcı olacak çeşitli işlevler öne sürmüştür. Bunlardan dört tanesine (kaçış, onaylama, eğitim, ve sosyokontrol- ve başkalarına karşı duyarlılığa işaret eder, örneğin, sosyal entegrasyon) vurgu yapmasına rağmen, bu işlevleri “tek bir kültürün sürekliliğini koruma işlevinin altında gruplanmış” olarak düşünmeyi tercih eder. 16 En basit haliyle Bascom’un işlevsel açıklaması şu şekilde gösterilebilir:

Sosyokültürel kalıplar, ancak parçaları oldukları kültürel sistem istikrarının sürekliliğine katkıda bulunuyorsa var olacaktır.

Halkbilimi F kültürel sistem C istikrarının sürekliliğine katkıda bulunan sosyokültürel bir kalıptır.

Bu nedenle,

Halkbilimi F kültürel sistemde C mevcut olmalıdır.

Bu açıklamadaki sorunlardan biri, önermelerin belirsiz olmasıdır. “İstikrarın sürekliliğine katkı”, çok geniş şekilde tanımlanmış bir kavramdır ve neredeyse tüm sosyal düzenlerin bu türden bir katkıda bulunduğu söylenebilir. Açıklamayı yapan kişinin önermeyi neredeyse çürütülemez yapabilmesi için yalnızca küçük bir yaratıcılık gerektirir (2) böylelikle yeterli bilimsel açıklama için birinci ilke ihlal edilmiş olur. Bununla birlikte, eğer “kültürel istikrarın sürekliliğine katkı” koşulunun kesin olarak tanımlanması gerekliyse (örneğin; “her türlü fiziksel şiddetin ortaya çıkışını önlemeye yardımcı olur”) önerme (1)’deki genel yasa

benzeri önerme, doğrudan yanlış olarak düşünülebilir. Bu ikinci ilke ihlali, tekrardan açıklamamızı yetersiz kılar.

Bu açıklamanın daha derinlemesine eleştirisi, bu savın öne sürülmesiyle ilişkilidir (2). Çoğunlukla kültürün istikrarına halk biliminin katkısı gösterilmekten çok, varsayımlara dayandırılmıştır. Malinowski, Trobriand kültürünü “gelenekleri güçlendirmek ve onu daha yüksek, daha iyi ve daha insanüstü başlangıç gerçeklerine dayandırarak daha büyük bir güç ve prestij sahibi kılmak için bir yol” 17 olarak tanımladığında, mit ile kültür arasında işlevsel bir ilişki olduğunu öne sürmüştür. Malinowski’nin bu hipotezi ortaya koyduğu yıllardan beri halk bilimciler hipotezi açıklayıcı bir sav olarak rahatsız edici bir sıklıkla kullanmış olsalar da hiçbir zaman sınınamamışlardır. Bu nedenle, çok sıklıkla halk bilimsel açıklamaların biçimi aşağıdaki gibidir:

Sosyokültürel kalıplar, ancak parçası oldukları kültürel sistem istikrarının sürekliliğine katkıda bulunuyorsa var olacaktır.

Halk bilimi F kültürel sistemin sürekliliğine C katkıda bulunabilen sosyokültürel bir sistemdir.

Bu nedenle,

Halk bilimi F kültürel sistemde C mevcut olmalıdır.

İkinci savda “olabilir” kelimesinin bulunması, yeterli açıklama ile ilgili dördüncü ilkenin ihlaline sebep olmaktadır. Bir şeyin doğru “olabileceğini” iddia etmek, aynı anda bir şeyin doğru “olamayabileceği” anlamına da gelmektedir. “Tüm insanlar ölümlüdür” ve “Ralph insan olabilir veya olmayabilir” ise, “Ralph ölümlü olmalı” sonucunu çıkaramayız. Benzer şekilde, üçüncü sav ve örneğimizin sonucu

halk bilimi ögesinin işlevsel yorumunun ne kadar yaratıcı olduğuna bakılmaksızın mantıksal olarak öncüllerinden meydana gelemez.

Eğer halk bilimsel bir açıklamanın kabul edilebilir olduğunu kanıtlamak istiyorsak, “iddia edilen nedensel bağlantının gerçekten de öyle olduğuna dair kanıt gösterebilmeliyiz.” 18 Bununla birlikte, halk bilimsel açıklamalarda öne sürülen nedensel bağlantılar nadiren bu yolla denetlenir, çünkü nadiren test edilebilir niteliktedir. Bascom’un halk bilimi ve kültürel sistemler arası ilişkiye dair daha detaylı açıklamasını düşünün:

(1A) Kültürü bozan halk bilimi ancak o toplum üyelerinin refahına ya da kültürel sisteminin istikrarına katkıda bulunuyorsa varlığını koruyacaktır.

(2A) Kültürü tahrif eden halk bilimi F, kültürel sistemin C refahına katkıda bulunur, çünkü bu sistem tarafından uygulanan baskıdan hayallerle kaçma imkânı tanır.

(3A) Kültürü tahrif eden halk bilimi F, kültürel sistemin C istikrarına katkıda bulunur, çünkü hayal yoluyla baskıdan kurtulmayı sağlayarak sistemi direkt saldırıdan ve değişimden korur.

(1B) Kültürü yansıtan halk bilimi ancak o toplum üyelerinin refahına ya da kültürel sisteminin istikrarına katkıda bulunuyorsa varlığını koruyacaktır.

(2B) Kültürü yansıtan halk bilimi G, o kültürel sistemin C üyelerinin refahına katkıda bulunur, çünkü üyeleri onaylanan davranış kalıplarına uya-cakları şekilde eğitir ve kontrol altında tutar ve böylelikle sistemin diğer üyeleriyle ciddi çatışmaları azaltır.

(3B) Kültürü yansıtan halk bilimi G, kültürel sistemin C istikrarına

onaylama, eğitim ve sosyal kontrol aracılığıyla kültürel normlara uygunluğu ve bu normların devamlılığını sağlayarak katkıda bulunur.

Bu nedenle,

Kültür ve kültürü yansıtan halk bilimi G tahrif eden halk bilimi F, kültürel sistemde C mevcut olmalıdır.

Bu biçimde bir açıklama, öngördüğümüz ilk açıklama türünden daha belirgin ve daha tatmin edici gözükmesine rağmen hiçbir açıdan daha açıklayıcı değildir. 2A, 2B ve 3A 3B varsayımları yanlışlanamaz. Kültürü tahrif eden hiçbir muhtemel folklor örneği mevcut olamaz ki, kaçış noktası için destek sağladığı yorumu yapılabilsin. Aynı şekilde, eğitim yapmayan, onaylamayan, kültürü yansıtmayan bir folklor örneği de bulunamaz. Bascom’un işlevsel açıklamaları, gizli bir gereksiz tekrar teşkil eder. Gerçekten de Bascom’un ifade ettiği gibi toloji o kadar da gizli olmayabilir:

Folklor, bir toplumda kabul edilen kültürel normlara uyumu ve nesilden nesle eğitim rolüyle devamlılığını *kültürü yansıttığı ölçüde* üstlenir. Halk bilimi, kabul edilen normlarla çatıştığı ve böylelikle sosyal açıdan kabul edilebilir kaçış yolları sunduğu ölçüde.... kurumları direkt saldırıdan ve değişimden korur 19 (italikler bana ait).

Tahrif edilmiş kültür bir kaçıştır, yansıtılmış kültür ise eğitim ve onaylamadır. Burada hiçbir hipotez yoktur; yalnızca tanım vardır. Gariptir ki Bascom’un “Folklor’un Dört İşlevi”nde en azından bir ve muhtemelen halk bilimsel olasılıklar için yeterli olandan iki fazla işlev sunar (bu nedenle bu çalışmanın başlığıdır). Yine de bu tarz açıklama girişimleri belirgin şekilde anlamsız olsa da halk bilimsel analizlerde artmaya eğilimlidirler.

Yukarıdaki işlevsel açıklama bi-

çimi, halk biliminde mevcut olan tek biçim değildir. Sıklıkla tartışmaların aldığı şekiller daha isabetli ve gelişmiştir. Vogt'un su büyüyle [çubukla su arama] ilgili açıklamasına dönelim. Öncelikle Vogt'un Homestead'deki su arama ritüeliyle ilgili iki işlevsel sonuç öne sürdüğünü göz önüne almalıyız: (1) Su büyü ritüeli, bireyin endişesini azaltarak ona güvence vermektedir ve bu nedenle psikolojik açıdan faydalıdır ve (2) Su büyüünün örüntüsünde verilen belirli talimatlar güven sağlama ve çiftlikleri geliştirme işinde ileri gitme yönünde ilham verir. Bu yüzden toplumun varlığını devam ettirmesi açısından da zaruridir. 20 Şüphesiz, önerilen psikolojik işlev önce gelir ve sosyal işlev ikinci sıradadır fakat her biri açıklamanın bir parçası olarak öne sürülmektedir. Hakikaten bu su büyü açıklaması Malinowski'nin kendi işlevsel büyü açıklamasını isabetle takip etmektedir. Açıklamada şöyle ifade edilmektedir: "Büyünün bütünsel kültürel işlevi... insanların tamamen vakıf olmadığı çok önemli etkinliklerdeki yetersizlikler ve boşluklar arasında köprü kurmaya dayalıdır." 21 Bu nedenle su büyüü ve büyü, içinde buldukları kültürlerde olmazsa olmaz öğelerdir. Ne Malinowski, ne de Vogt, bireysel psiko-fizyolojik ödüllerin yeterli işlevsel eylem sonuçları olduğunu ima etmeyi göze almıştır, çünkü öyle yapmak kültürel ve nevrotik davranışlar arasındaki konum farkını reddetmek, aynı zamanda bireysel insan organizmasına ve kişiliğine ıstırap veren, zayıflatan, yok eden *hara-kiri* ya da diğer gelenekselleştirilmiş intiharlar gibi kültürel kalıpları inkâr etmek olurdu. (Bu kalıpların hakikaten işlevsel olduğunu göstermek için yapılan her türlü girişim, tüm açıklamanın

totolojik olduğunu düşünmeye sevk ederdi). Bu nedenle, su büyüü önemli bir psikolojik ödül sunarken işlevsel olarak yalnızca bu psikolojik ödül toplumun hayatta kalmasına katkıda bulunuyormuş gibi açıklanır.

Vogt'un varsayımlarını işlevsel iddialar olarak öne sürebilmek için iki yol bulunmaktadır. Ancak her ikisinde de bu iddialar yeterli açıklama yapamamıştır. İlk olayda sav mantıksal olarak geçerlidir, fakat önem arz etmemektedir. İkinci olayda sav önemlidir, ancak mantıksal olarak geçersizdir.

Olay bir:

Eğer su büyüü Homestead'de (A) varsa, teknolojik belirsizlikler yüzünden gün yüzüne çıkan sıkıntılar azalacaktır (B).

Eğer teknolojik belirsizlik sebebiyle ortaya çıkan gerilimler azaltılıyorsa (B), çiftçiler yeni su kaynakları bulmaya devam edecek (C).

Eğer çiftçiler yeni su kaynakları bulmaya devam ederse (C), yeni çiftlikler kurulacak (D).

Eğer yeni çiftlikler kurulursa (D), Homestead varlığını devam ettirecek (E).

Su büyüü Homestead'de mevcuttur (A).

Bundan dolayı,

Homestead varlığını devam ettirir.

Elbette bu çıkarım, Vogt'un makalesindeki varsayımları düzenlerken ulaşmayı umduğumuz sonuç değildir. Mantıklı bir iddia olmasına rağmen yapılan çıkarım önemsizdir, çünkü etnografik yönden belirgin olanı öne sürmektedir.

Olay iki:

Eğer Homestead varlığını devam ettirirse (F), yeni çiftlikler kurulmalıdır (G).

Eğer yeni çiftlikler kurulursa (G), çiftçiler yeni su kaynakları bulmalıdır (H).

Eğer çiftçiler yeni su kaynakları bulursa (H), teknolojik belirsizlikten kaynaklanan gerilimler ortadan kalacaktır (I).

Eğer su büyüçülüğü Homestead'de varsa (J), teknolojik belirsizliklerden kaynaklanan gerilimler ortadan kalır (I).

Homestead varlığını devam ettirir (F).

Bu nedenle,

Su büyüçülüğü Homestead'de devam etmelidir.

Yukarıdaki iddia, Vogt'un makalede anlatmaya niyetlendiği savdır. Bununla birlikte, yüzeysel bir inceleme bile temelsiz oluşunu ortaya çıkarır. Birinci ve ikinci olayın mantığını yerleştirilen harfleri kullanarak varsayımların ulaştığı başarı yüzdesini inceleyelim. Olay bir ve ikinin mantığını gerçekleştirdikleri önermelerin kısımlarını temsil etmeleri için eklenen harfleri kullanarak karşılaştıralım. (Analizi basite indirgemek için \supset sembolü varsayımın mantıksal ilişkisini temsilen kullanılacaktır. $A \supset B$, "A ise o halde B" şeklinde okunmalıdır).

Olay Bir	Olay İki
(1) $A \supset B$	(1) $F \supset G$
(2) $B \supset C$	(2) $G \supset H$
(3) $C \supset D$	(3) $H \supset I$
(4) $D \supset E$	(4) $J \supset I$
(5) A	(5) F
(6) E (geçerli)	(6) J (geçersiz)

Olay bir ve olay ikinin iddialarının yapısının yalnızca dördüncü varsayımda ayrıldığı açıktır. Fakat bu temel bir farklılıktır. Olay birde, varsayımlarda (5) verilen başlangıç şartlarına bakın-

ca; yani A, mantıksal olarak E sonucuna varabiliriz. Fakat verilen ikinci durumda, varsayımlarda belirtilen başlangıç şartlarına bakınca (5); yani F, bu durumdan "T"yı çıkarabiliriz ve sonradan I çıkarımından J çıkarımına geçmenin hiçbir yolu yoktur.

Bu noktada okurdan gelebilecek iki muhtemel itirazı öngörmeme müsaade edin. Birincisi Vogt'un savını formüleştirmemle ilgili. Vogt'un açıklamalarına dair açık yorumlamalarım, onun makalesindeki üstü kapalı yorumları kadar ikna edici olmadığı hissinin doğurabilir. Gerçekten de Vogt'un savını daha ikna edici olacak şekilde ifade etmenin çeşitli yolları mevcuttur, yine de tüm diğer muhtemel ifadeler durum bir ve durum ikide ifade edilen varsayımlara indirgenebilir. 22

İkinci itiraz ise durum ikideki varsayımla (4) ilgilidir. Vogt'un niyeti bu varsayımı ($I \supset J$) okumak olamaz mı? Eğer öyleyse, birinci durumdaki iddiaya yapısal olarak eşdeğer olur. Bu nedenle de mantıksal olarak geçerli ve ayrıca önem olur, çünkü şimdi J durumuna varmak da mümkündür (su büyüçülüğünün gerekliliği). Maalesef, ($I \supset J$) makul bir varsayım değildir. Vogt: "Eğer teknolojik belirsizliklerden kaynaklanan endişeler ortadan kaldırılırsa su büyüçülüğü Homestead'de var olur" iddiasında bulunamaz, çünkü bu tür bir iddia mantıksal açıdan (zıtlık) aşağıdaki ifadeye denktir: "Eğer su büyüçülüğü Homestead'de olmazsa, teknolojik belirsizliklerden kaynaklanan endişeler hafifletilemez". Deneysel olarak bu iddia kabul edilemez, çünkü herhangi sayıda mekanizma (örneğin, nevrotik semptomlar, kiliselerde yapılan ibadetler), Homes-

tead'deki çiftçilere çiftlikleri geliştirme işlerinde ilerlemeleri için gerekli güveni verme işini görebilir. Hakikaten, Vogt'un kaydettiği gibi söz konusu dönemde Homestead'de daha yüksek sayıda kuyu açma girişimi olmuştur ve bu olay, çubukla su arayan bu kimselerden faydalanmadan gerçekleşmiştir. 23 Bu da gösteriyor ki, endişe, su büyücülüğü olmaksızın Homestead çiftçilerinin çoğunluğunda azalmıştır. Bu nedenle, Vogt'un işlevsel açıklamasını hem mantıklı hem de önemli kılmanın için tek yolu, onun terimlerine ampirik açıdan yanlış bir varsayım dahil etmektir.

Vogt'un iddiasındaki mantıksal yetersizliğin, onun tek kusuru olmadığı belirtilmelidir. Diğer işlevsel açıklamalara ilişkin olarak yöneltilen eleştiriler burada da geçerlidir. "Varlığını devam ettirme" terimi belirsiz gözükabilir bu yüzden olumsuz bir durumun tanınması neredeyse imkânsız olur (yeterli bilimsel açıklama olan birinci ilkenin ihlali). Dahası, Vogt'un savında ampirik açıdan hatalı varsayımlar bulunabilir (ikinci ilkeye aykırı). Elbette bu *varsayılan* teknolojik belirsizliklerden kaynaklanan gerilimlerin yeni su kaynaklarını, çiftliklerin gelişimini önlemek için yeterli olup olmadığı ve Homestead'in varlığını tehdit edip etmediği tartışılabilir. Elbette kuyularına çubukla su arama yapmayan Homestead çiftçileri yeni su kaynaklarının ve çiftliklerin gelişimine engel olmakta başarısız olmuşlardır. Sanırım giderilemeyen endişeler Vogt'un öne sürdüğü kadar harap edici olsaydı bu durumda pek az endişeli insan olurdu. Şüphesiz, hepsi bunlarla baş etmekten aciz olarak yataklarında olurdu. Fakat konunun dışına çıkıyorum.

Öyleyse, Malinowski ve Radcliffe-

Brown'ın ortaya koyduğu geleneksel işlevsel yaklaşımlar neyi açıklar? Daha önce belirtilen yeterli bilimsel açıklamanın gerekliliklerine hiçbir şey açıklamamaktadırlar. Sonuçta, çeşitli analistlerce belirsiz, 24 ilkel 25 ya da buluşsal 26 olarak nitelendirilmişlerdir.

"İşlevsel açıklamalar hiçbir şeyi açıklamazken en azından önemli ve ilginçtirler... çünkü eylemlerin istenmeyen neticelerine dikkat çekerler" 27 diyen I.C. Jarvie tarafından daha iyimser yaklaşılarak bu epitet (sıfat ya da tanıtıcı söz) verilmiştir. Belirli bir sosyal sistemde şakanın varlığının izahı olarak düşünülmediği sürece bir şakanın belirli bir bireyi mahcup ederek ardından o bireyi kontrol altına almak için kullanılabileceği gerçeği önemli bir gözlemdir. Bir araştırma rehberi olarak Jarvie işlevselciliği itiraz edilemez ve üretken olarak kabul eder. Bununla birlikte açıklama olarak öne sürdüğü işlevsel bütünlük, (bir kültürün tüm bileşenleri tam ve eşit düzeyde bütünleşmiştir), evrensel işlevselcilik (kültürün tüm yönleri önemli bir görevi ifa eder), ve işlevsel kaçınılmazlıkla (kültürün her bir yönü çalışkan bir bütünün vazgeçilmez bir parçasıdır 28) ilgili örtük varsayımları ile tam manasıyla bir felakettir.

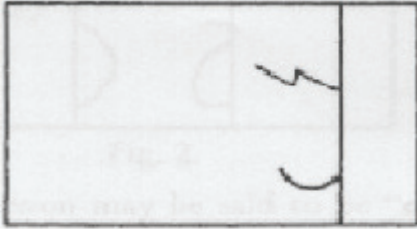
Antropoloji, sosyoloji ve halkbilimi alanında öne sürülen geleneksel işlevsel açıklamalarda ciddi anlamda eksiklikler var gibi görünse de bu işlevsel açıklamalar izah etme gücünden tamamen yoksun olamaz. Yine de bu gücün doğasını anlamak için açıklama kavramı genişletilmelidir:

Bir açıklama bize bir tanımdan farklı bir şey söylemez ancak bize açık-

ladığı şeyin salt tanımından fazlasını anlatır... Bir açıklamanın sıralanmış bir tanım olduğu söylenebilir. Tanımlanabilecek olandan daha fazla şey hatırlatarak değil de bir gerçek ya da yasağı diğeri ile ilişkili olarak ortaya koyarak faaliyet gösterir. 29

Abraham Kaplan, açıklama için iki model bulunduğunu düşünmektedir. Birincisi tümdengelimdir ve bu daha önce de belirttiğimiz gibi işlevsel açıklamalar için pek uygun bir model değildir. Bununla birlikte, ikincisi “bir şeyin bir dizi farklı bileşenlerle ilişkili olduğunda açıklandığı ve böylelikle bütünleşmiş bir sistem oluşturdukları” 30 düzen modelidir. Bir şey ancak daha geniş ve zaten aşına olunan bir düzenle ilişkilendirilebildiğinde anlaşılır. Düzen modelinde anlama kavramı, anlama için ön koşul olan bir açıklama yerine bir açıklamanın varlığına işaret eder.

İlginçtir ki Kaplan, bu düzen açıklamasını örneklendirmek için folkloru kullanır (şekil 1.) Şeklin anlamı, bir binanın köşesini dönen bir asker ve onun köpeği olarak tanımlanana kadar ortaya çıkmaz. Tek görebildiğimiz, köpeğin kuyruğu ve askerın süngüsüdür.

Şekil 1

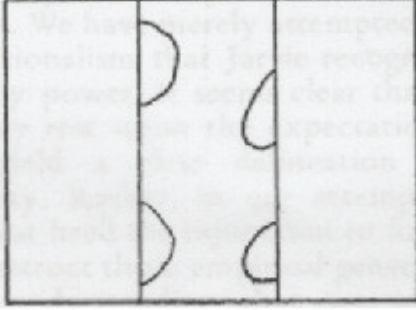
Şekil, resmin görünmeyen daha büyük kısmıyla ilişkilendirildiğinde

hemen anlaşılır. Bazı şeyler, “ilişkiler ağındaki yeri sebebiyle” anlaşılır ve açıklanır. 31

Belki de geleneksel işlevsel açıklama, bir tür düzen açıklaması olarak düşünülebilir. Açıklayıcı gücü, belirli bir öğeyi ya da süreci aşına olunan daha büyük bir düzendeki yerine göre görmekten kaynaklanmaktadır. Bu nedenle, x kültüründe bir şakanın ya da bir takım şakaların işlevlerini tanımlarken o kültürde şakanın gerekli olduğu sonucuna varmıyoruz, fakat yalnızca şakalar ile sosyokültürel bütünün çeşitli yönleri arasında var olduğu düşünülen ilişkileri belirleyebiliyoruz. Onu bir düzenin parçası olarak tanımlıyoruz. Açıklayıcı gücü, ilişkili olduğu sosyokültürel özelliklerin, bu ilişkilerin doğasının ve düzende daha önce karşılaşılan benzer özelliklerin algılanmasından dayanmaktadır. Bu nedenle su büyücülüğü teknolojik yetersizlik, uzman-müşteri ilişkisi, geçimini sağlamak için üretim yapma ve bilimsel dünya görüşü tanımlandığında o kadar da kafa karıştırıcı olmaz. Hatta onu, kısmi de olsa, bize Trobriand büyüünden tanıdık gelen bir örnek olarak görebiliriz ve muhtemelen bir düzende var olan bileşenlerin diğesinde de keşfedebileceğini tahmin edebiliriz. Burada herhangi bir çıkarım yoktur; yalnızca düzenlerin algılanması açıklamayı oluşturur.

Geleneksel işlevselciliğin bu açıklayıcı gücü, halk bilimi için bir bilim olarak dayanak teşkil etmez. On yıllardır işlevselcilik, antropoloji, sosyoloji ve folklor öğrencilerine gerçek bir açıklama yerine bir sosyokültürel fenomenin (görüngü) yorumu olarak sunulmuştur. Ben de Kaplan'ın zaten

oluşturmuş olduğu şekilde kendi görüşümü örneklendireyim (şekil 2). Ağacın diğer tarafından bakıldığında ağaca tırmanın bir ayı olarak gördüğünüz zaman “doodle” örneği belirginleşir.

Şekil 2

Kaplan'a göre fenomenin “açıklandığı” söylenebilir. Fakat farklı bir pencereden bakılınca, şekil bir zürafanın boynu gibi de görülebilir. Diğer bir ifadeyle, şeklin anlaşılmasını sağlayan en az iki farklı ve birbiriyle ilişkili olmayan örnek bulunmakta, fakat olası örnek açıklamalarından hangisinin gerçek olduğunu ampirik olarak belirleyecek ne bir yöntem ne de bir istek vardır. Bu tür durumlarda öne sürülenler bana açıklamadan daha çok fenomenin bir yorumu gibi gözükür. Herhangi bir çaba ya da nesnel bir dayanak imkanı olmaksızın fenomen üzerinde öznel bir görüş dayatılmaktadır. Bir anlayış geliştirilmiştir, fakat gerçek bir açıklamadan yoksundur. Geleneksel işlevselciliğin gücü, onun yorum ile bir anlayış geliştirebilmesinden kaynaklanır fakat bizim teorik yönlendirmelerimizde belirgin kaldığı sürece, halk bilimi sosyokültürel olayların bilimi yerine eleştiri olarak kalacaktır. 32

Yukarıdaki görüş, belki de en et-

kili biçimde Marvin Harris'in Freudçu görüşü temel alan kültür ve kişilik ekolüne dair değerlendirmesinde ifade edilmiştir:

Kültür ve kişilik akımının önde gelen şahsiyetlerinin bizden istedikleri, herhangi bir ögenin gösterilen gerçeği için değil de bütünlük deliliği güvenilir bir şekilde topladıkları için bir analiste nasıl güveniyorsak onlara da öyle güvenmemizdir. Çeşitli çocukluk olaylarının hem analist hem de hasta tarafından gerçekleştirildiğine inanıldığı sürece olayların gerçekten meydana gelip gelmediğinin önemli olmadığı psi-koanalitik terapi de inanç zaruri olsa da efsaneyi somut olaylardan ayırmak insan tarihi ile meşgul olan tüm disiplinlerin en yüksek hedefidir.33

Görünen o ki Harris'in düşüncelerinin kapsamı, önemli bir bozulma gerçekleşmeden geleneksel işlevselcilik kuramcılarını da içine alacak şekilde genişletilebilir.

Açıkçası, geleneksel işlevsel açıklamaların, düzen açıklamalarının bir biçimi olduğu önerisi, işlevsel analiz sorununu çözmemektedir. Biz, yalnızca Jarvie'nin sınırlı açıklayıcı işlevin temeli olarak gördüğü buluşsal atıfları izah etmeye çalıştık. Halk biliminin geleceğini bu türden yorumların zamanla bir toplumda yer alan ve kendi kendini düzenleyen sistemlerin net bir tarifini ortaya koyacağı beklentisi üzerine inşa etmek mümkün değildir. Bunun yerine halk bilimini gerçekten bir bilim olarak inşa etmek istiyorsak, aramakta olduğumuz daha yüksek düzeyde anlamamızı sağlayacak ampirik genellemeleri oluşturacak test edilebilir hipotezler üretme konusuna eğilmemiz gerekmektedir. Geleneksel

işlevsel analiz anlamamızı sağlayarak fikir verici hipotezler açısından zengin bir kaynak görevi görse de açıklama işinin zaten başarıldığına inanırsak halk biliminde kuramın gelişimi yüz yıllar alacaktır.

Kaliforniya Devlet Üniversitesi
Los Angeles, California

NOTLAR

- 1 Kenneth L. Ketner, "The Role of Hypotheses in Folkloristics", *Journal of American Folklore*, 86 (1973) 114-130.
- 2 Ernest Nagel, *The Structure of Science: Problems in the Logic of Scientific Explanation* (New York and Burlingame, 1961), ss. 522-526.
- 3 A. R. Radcliffe-Brown, "On the Concept of Function in Social Science", *American Anthropologist*, 37 (1935), 394-39.
- 4 Bronislaw Malinowski, "The Group and the Individual in Functional Analysis", *American Journal of Sociology*, 46, (1939), 938-964.
- 5 A. R. Radcliffe-Brown, "Taboo", *Reader in Comparative Religion*, ed. William A. Lessa ve Evon Z. Vogt (New York, Evanston, San Fransisco ve Londra, 1972) ss. 72-83.
- 6 Radcliffe-Brown, "Taboo", ss. 81.
- 7 Bronislaw Malinowski, "The Role of Magic and Religion", *Reader in Comparative Religion*, ed. William A. Lessa ve Evon Z. Vogt (New York, Evanston; San Fransisco ve Londra, 1972), ss. 69.
- 8 Bronislaw Malinowski, "Myth in Primitive Psychology", *Magic, Science and Religion* adı altında Bronislaw Malinowski tarafından tekrar basılmıştır (New York, 1954) ss. 93-148
- 9 Radcliffe-Brown, "Taboo", ss. 79
- 10 Geleneksel işlevselcilik, formel işlevselciliğin homeostatik (organizmada normal şartların devamlılığıyla ilgili olan) model ve olumsuz dönüt sistemiyle ilişkili olanından ayırt edilmelidir. Terminoloji için bk. Francesca M. Cancian'ın, "Varieties of Functional Analysis", *International Encyclopedia of the Social Sciences*, ed. David Sills (New York, 1968), C. 6, 30.
- 11 William R. Bascom, "Four Functions of Folklore", *The Study of Folklore*, ed. Alan Dundes (Englewood Cliffs, N.J., 1965), ss. 284, 285, 286, 289.
- 12 Robert A. Georges, "Toward an Understanding of Storytelling Events", *Journal of American Folklore*, 82 (1969), 319.
- 13 Evon Z. Vogt, "Water Witching: An Interpretation of Ritual Pattern in Rural American Community", *Reader in Comparative Religion*, ed. William A. Lessa ve Evon Z. Vogt (New York, Evanston, San Fransisco ve Londra, 1972), ss. 460.
- 14 Ketner, ss. 126-127.
- 15 Cancian, ss. 30-31.
- 16 Bascom, ss. 297.
- 17 Malinowski, "Myth in Primitive Psychology", ss. 146.
- 18 Robert Brown, *Explanation in Social Science* (Chicago, 1963), ss. 110.
- 19 Bascom, ss. 297.
- 20 Vogt, ss. 460.
- 21 Malinowski, "Myth in Primitive Psychology", ss. 140.
- 22 Vogt'un iddiasının analiz ve eleştireliliğinin aldığı hal Hempel'e yöneliktir. bk. Carl Hempel, "The Logic of Functional Analysis", *Symposium on Sociological Theory*, ed. Llewellyn Gross (Evanston ve New York, 1959) ss. 280-287.
- 23 Vogt, ss. 454.
- 24 Nagel, ss. 535.
- 25 Brown, ss. 132.
- 26 I. C. Jarvie, "Limits to Functionalism and Alternatives to It in Anthropology", *Functionalism in the Social Sciences*, ed. Don Martindale, Monografisi beş seri halinde The American Academy of Political and Social Science tarafından basılmıştır (Philadelphia, 1965), ss. 28.
- 27 Jarvie ss. 26.
- 28 Robert K. Merton, "Manifest and Latent Functions", *On Theoretical Sociology*, ed. Robert K. Merton (New York, 1967), ss. 73-91.
- 29 Abraham Kaplan, *The Conduct of Inquiry* (San Fransisco, 1964), ss. 329.
- 30 Kaplan, ss. 333.
- 31 Ibid.
- 32 Tarafsız olarak yaklaşıldığında Kaplan'ın hiçbir yerde işlevsel açıklamaları örnek açıklama türleri olarak gördüğüne dair bir beyanı bulunmadığı göz önüne alınmalıdır. Dahası, örnek modelin tümdengelim modeline göre daha isabetsiz olduğunu düşünür ve "istenecek çok şeyi bıraktığını" itiraf eder. Bunun teorinin önceki bölümlerine daha uygun olabileceğine işaret ederken tümdengelim modelinin sonraki kısımlarda daha uygun olacağını belirtir. bk. Kaplan, ss. 333.
- 33 Marvin Harris, *The Rise of Anthropological Theory* (New York, 1968), ss. 488.

2012 YILI HAKEMLERİ

Prof. Dr. Ali Berat Alptekin	Doç. Dr. Ahsen Turan
Prof. Dr. Ali Duymaz	Doç. Dr. Ali Yakıcı
Prof. Dr. Alimcan İnayet	Doç. Dr. Armağan Elçi
Prof. Dr. Ali Osman Öztürk	Doç. Dr. Bekir Şişman
Prof. Dr. Atabey Kılıç	Doç. Dr. Gülin Ögüt Eker
Prof. Dr. Bilgehan Atsız Gökdağ	Doç. Dr. Hayati Beşirli
Prof. Dr. Dilaver Düzgün	Doç. Dr. İbrahim Dilek
Prof. Dr. Erman Artun	Doç. Dr. Mehmet Zeki İbrahimgil
Prof. Dr. Fikret Türkmen	Doç. Dr. Nuran Tezcan
Prof. Dr. Halit Çal	Doç. Dr. Pervin Ergun
Prof. Dr. Hülya Kasapoğlu Çengel	Doç. Dr. Ruhi Ersoy
Prof. Dr. İlhan Genç	Doç. Dr. Salahaddin Bekki
Prof. Dr. İsmail Öztürk	Doç. Dr. Selami Fedakar
Prof. Dr. Kubilay Aktulum	Yrd. Doç. Dr. Dilek Türkyılmaz
Prof. Dr. M. Öcal Oğuz	Yrd. Doç. Dr. Doğan Kaya
Prof. Dr. Mehmet Aça	Yrd. Doç. Dr. Evrim Ölçer Özünel
Prof. Dr. Metin Ekici	Yrd. Doç. Dr. Gülten Küçükbasmacı
Prof. Dr. Metin Ergun	Yrd. Doç. Dr. Melike Kaplan
Prof. Dr. Mine Mengi	Dr. Anar Somuncuoğlu
Prof. Dr. Muhtar Kutlu	Dr. Cenk Güray
Prof. Dr. Muhsin Macit	Dr. Nezir Temur
Prof. Dr. Mustafa Yılmaz	Dr. Tuba Saltık Özkan
Prof. Dr. Nebi Özdemir	Dr. Yeliz Özay
Prof. Dr. Saim Sakaoğlu	Ezgi Metin Basat
Prof. Dr. Sadettin Gömeç	Selcan Gürçayır

* Bu liste 2012 yılında yayınlanan makalelere değerli katkılarıyla olumlu görüş bildiren hakemleri içermektedir. Bu dönemde kendilerine gönderilen yazılara olumsuz görüş bildiren hakemlerimiz bu listede yer almamaktadır. Yayınlanamaz şeklindeki görüşleriyle nitelikli yazıların dergimizde yer almasını ve okurla buluşmasını sağlayan bütün hakemlerimize şükranlarımızı sunarız.

ÜCRETLİ HAKEMLİK UYGULAMASI HAKKINDA ZORUNLU AÇIKLAMA

Bilindiği üzere, Millî Folklor'un çeyrek asra ve 100 sayıya ulaşan yayın sürekliliği ve bilimsel açıdan güvenilirliği, dizinlendiği diğer 9 alan indeksinin yanında 2007 yılından itibaren WoS kapsamındaki A&HCI indeksine alınması, derginin TÜBİTAK/ULAKBİM Sosyal Bilimler Veri Tabanında (SBVT) dizinlenmesi ve bu nitelikteki yazıların akademik alanda gerek Türk üniversitelerinin görünürlüğüne katkı sağlamasına, gerekse Türkiye kaynaklı uluslararası yazıların çoğaltılmasına yönelik tedbirlere istinaden TÜBİTAK/ULAKBİM ve ilgili üniversiteler tarafından maddi ödüllerle de desteklenmesi gibi nedenler dergimize olan talebi son yıllarda iyice artırmıştır.

Bu taleplere olumlu cevap verebilmek için her sayıda daha fazla makale yayımlamamız nedeniyle derginin genişleyen hacmi maliyeti artırmış, buna karşılık **e-millifolklor**'da bütün yazıların ücretsiz erişime açılması derginin zaten sınırlı olan gelir kaynaklarını iyice daraltmıştır.

Bütün bu gerekçeler sonucu der-

giye gelen ve hakemler tarafından raporlandırılması gereken yazıların çokluğuna karşılık hakemlerimizin sayıca azlığını, yoğunluğunu ve yeni hakem bulma zorluğunu dikkate alan Millî Folklor Genel Kurulu, 2010 yılında gerçekleşen Yuvarlak Masa Toplantısında bütün hakemliklerin ücretli yapılması kararını almıştır. Bu toplantıda hakemlik ücreti olarak yazarlardan 400 TL talep edilmesi benimsenmiş ve bu karar derginin 2010 Bahar sayısında Sonuç Bildirisi olarak yayımlanmıştır.

Bu karar doğrultusunda gönderilen yazılar öncelikle editörlük ofisi tarafından biçimsel olarak incelenmekte, ön elemeden geçirilmekte ve yayın kurallarımıza uymayanlar iade edilmekte veya düzeltme talep edilmektedir. Bu süreçleri tamamlayan makaleler, yazarları gizlenmiş olarak 15 bilim insanından oluşan Yayın Kurulu tarafından incelenmekte ve yapılan toplantıda uygun bulunanlar belirlenen 2 hakeme gönderilmektedir. Raporların biri olumlu diğeri olumsuz olursa 3. hakemden görüş istenmektedir.

* ??

Yazardan talep edilen 400 TL şu şekilde değerlendirilmektedir:

Bankaya yatırılan 400 TL'nin 72 TL'si Maliye'ye vergi olarak ödenmektedir.

$70 \times 2 = 140$ TL, 2 hakeme verilmektedir. (72 TL Vergi ile birlikte toplam harcama 212 TL)

Gerekli durumda 3. hakeme 70 TL ödenmektedir. (Vergi+3 Hakem, toplam harcama =288 TL)

Bu sürecin sonunda hakemler tarafından reddedilen yazılar için yazarlarına:

İki hakem tarafından reddedilme durumunda yazara $400 - 212 = 188$ TL,

Üç hakem tarafından yapılan inceleme sonucunda reddedilme durumunda yazara $400 - 288 = 112$ TL Banka hesabına havale edilmek suretiyle iade edilmektedir.

Para iadesi ile birlikte yazarların e-posta adreslerine hakem raporları da gönderilmektedir.

İki hakemin olumlu görüşüyle yayımlanan yazılardan dergiye 188 TL, 3 hakem incelemesi sonucu yayımlanan yazılardan ise 112 TL gelir elde edilmektedir.

“Öz”lü yazılardan elde edilen bu gelir, aynı zamanda e-millifolklor olarak yayımlandığı için basılı nüshadan yeteri kadar gelir elde edemeyen ve başka bir kurum veya kuruluş tarafından hiçbir ad altında desteklenmeyen dergimizin basım, dağıtım giderleri ile öğrencilere ve yabancı yazarlara ait yazıların hakemlik masrafları ve diğer vergi vb. giderlerde kullanılmaktadır.

Dergimiz hakemlere gönderilmeyen ve basılmayan hiçbir yazının yazarından hiçbir ad altında para talep etmemekte ve gelir elde etmemektedir.

Ayrıca dergimizde yayımlanan fakat “öz”lü yazı niteliğinde olmayan derleme, tanıtma, haber, çeviri gibi TÜBİTAK/ULAKBİM tarafından para ödülü ile desteklenmeyen yazılardan, buna bağlı olarak TÜBİTAK/ULAKBİM teşvik ödülü kapsamı dışında kalan yabancı yazarlardan ve TÜBİTAK/ULAKBİM'den para ödülü alsalar da her seviyedeki öğrencilere (lisans, yüksek lisans veya doktora) ait özlü yazılardan hakemlik ücreti alınmamaktadır.

Yazar ve okurlarımıza saygıyla duyururuz.

**Millî Folklor
Dergisi Editörlüğü**

MİLLÎ FOLKLOR

Uluslararası Kültür Araştırmaları Dergisi
Yayın İlkeleri

Genel İlkeler: 1989 yılında yayın hayatına başlayan Millî Folklor, Bahar, Yaz, Güz ve Kış sayıları olarak yılda dört defa Mart, Haziran, Eylül ve Aralık aylarında yayımlanır. İki yılda bir cilt oluşturulur ve ikinci yılın son kış sayısına dizin konulur. Üye ve ilgililerine yayım tarihini izleyen 20 gün içinde gönderilir. Bir yıl önceye ait “öz”lü makalelerin tamamı, bir yılı doldurmayanların ise Türkçe ve ikinci dildeki özetlerin yer aldığı birinci sayfaları <<http://www.millifolklor.com>> adresinden ücretsiz okunabilir. “Öz”lü olmayan yazılarda erişim sınırı bulunmamaktadır.

Amaç: a) Türkiye ve Türk dünyasındaki Halkbilimi ve Somut Olmayan Kültürel Miras (SOKÜM) çalışmalarını Kültür Araştırmaları yöntemleriyle yayımlamak, b) alandaki çalışmalarını yerelden ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeye taşımak, c) Dünyadaki halkbilimi ve SOKÜM çalışmalarını izlemek d) Halkbilimi, etnoloji ve antropoloji çalışmalarının ve SOKÜM’ün Korunması Sözleşmesi’nin hedeflerinin kuramsal ve yöntemsel gelişimine katkı sağlayacak her türlü çalışmayı –Türkçe (Latin harfli olmak kaydıyla diğer Türk lehçeleri) veya Latin harfli uluslararası dillerden birinde (Fransızca, İngilizce veya İspanyolca) yayımlamak.

Konu: Türkiye ve Türk dünyasındaki araştırmaya, incelemeye veya derlemeye dayanan halkbilimi, etnoloji ve antropoloji ve SOKÜM konuları ve bunlarla ilgili her türlü kuram ve yöntem sorunlarına Kültür Araştırmaları kapsamında yer veren yazılar ve halkbilimi alan, yöntem ve kuramlarıyla bütünlüklü bir şekilde ilişkilendirilen Disiplinler Arası çalışmalar. (Halkbiliminin de incelediği herhangi bir konuyu başka bir disiplinin amaç, yöntem ve kuramlarına göre ele alan ve disiplinler arası özellik taşımayan yazılar konu kapsamımız dışındadır.)

İçerik: a) Alanında bir boşluğu dolduracak, araştırmaya dayalı özgün makaleler b) Alanın gelişimine katkı sağlayacak tanıtım ve eleştiri yazıları c) Türk kültürü, halkbilimi, etnoloji, antropoloji ve SOKÜM çalışmalarına kuramsal ve yöntemsel açıdan katkı sağlayacak çeviri yazıları ç) Alandan veya yazılı kaynaklardan yapılan derlemeler.

Daha Önce Yayımlanmamış Olma: Millî Folklor’da yayımlanacak yazılarda daha önce

hiçbir yerde yayımlanmamış olma şartı aranır. Bilimsel bir toplantıda sunulmuş bildiriler yayımlanmış olarak kabul edildiğinden Millî Folklor’da yayımlanamaz. Bir yazarın aynı yıl içinde en fazla iki “öz”lü yazısı yayımlanabilir. Aynı yazarın birinci yazısı yayımlanmadan ikinci yazısının inceleme süreci başlatılmaz.

Gelen Yazıların Değerlendirilmesi: Yayımlanmak üzere gönderilen yazılar öncelikle Editörlük Birimi tarafından amaç, konu, içerik ve yazım kuralları açısından incelenir. Bu yönleriyle uygun bulunanların yazar adları gizlenir ve Yayın Kurulu üyelerinin görüşü doğrultusunda, bilimsel bakımdan değerlendirilmek üzere, alanında eser ve çalışmalarıyla kabul görmüş iki hakeme gönderilir. Hakemlere gönderme aşamasında yazarlardan “Hakemlik Ücreti” alınır ve hakemlere inceleme sonunda “İnceleme Ücreti” ödenir. Hiçbir şekilde hakemlere yazar adı gönderilmez, yazarlara hakem adı açıklanmaz. Hakem raporları iki yıl süreyle saklanır. Hakem raporlarından biri olumlu, diğeri olumsuz olduğu takdirde, yazı üçüncü bir hakeme gönderilebilir ve/veya Yayın Kurulu nihai kararını raporlar üzerinden verebilir. Yazarlar, hakemlerin ve Yayın Kurulu’nun eleştiri, öneri ve düzeltme taleplerini dikkate alırlar. Katılmadıkları noktaları gerekçeleriyle birlikte ayrı bir rapor hâlinde Yayın Kurulu’na sunabilirler. Yayım kararı verilen yazılar sıraya konulur ancak editörlük, dosya hazırlama, güncellik, gereklilik gibi dergiciliğe bağlı birçok nedenle kimi değişiklikler yapılabilir. Hakemlik süreçlerini tamamlamış ve yayımına karar verilmiş olsa bile hiçbir yazı için “yayımlanacaktır” içerikli yazı verilmez. Dergide yayımlanmasına karar verilen yazıların son biçimi yazara gönderilir ve onayı alındıktan sonra yayımlanır.

Genel Kurallar: Makalelerde uyulması gereken genel kurallar şunlardır:

A) Başlık: 12 kelimeyi geçmemeli, bold ve büyük harflerle yazılmalı ve ikinci dildeki karşılığı küçük harflerle başlığın altında yer almalıdır. (Makale Türkçe veya Latin harfli Türk lehçelerinden birinde ise ikinci dil Fransızca, İngilizce veya İspanyolca, makale Türkçe ve Latin harfli Türk lehçelerinin dışındaki bu üç dilden birinde ise ikinci dil Türkçe olacaktır.)

B) Yazar Adı: Başlığın altına yazılmalı, görev unvanı, kurum adresi ve e-posta bilgileri bir yıldızla soyadına ilintilendirilerek, ilk sayfanın altında verilmelidir.

C) Öz ve Anahtar Kelimeler: Öz ve Anahtar Kelimeler: Öz, ortalama 200 (İki Yüz) kelime ve yazının özünü verecek tarzda hazırlanmalıdır. Öz içinde kaynak, şekil, çizelge, nota vb. bulunmamalıdır. Özün hemen altında beş anahtar kelime verilmelidir. Anahtar Kelimelerin makalenin içeriğini doğru bir biçimde sunmasına dikkat edilmelidir. Öz ve Anahtar Kelimeler Türkçe ve ikinci dilde hazırlanmalıdır.

Ç) Makale Metni: Yazılar bilgisayarda 2 satır aralıkla ve 12 punto yazılmalı, Türkçe ve İngilizce özlere dâhil ortalama 5000 (Beş Bin) kelimeyi geçmemeli ve özgün olmalıdır. Özlü makalelerde yazarın görüşlerini içeren kısımlar %70'ten az ve alıntı oranı % 30'dan fazla olmamalıdır. Yazılar, MS Word programında ve Times New Roman veya Arial yazı karakteri ile yazılmalıdır. Makale, giriş bölümüyle başlamalı, burada yazının hipotezi ortaya atılmalı, gelişme bölümü (ara ve alt başlıklarla desteklenebilir) veri, gözlem, görüş, yorum ve tartışmalardan oluşmalı, Sonuç bölümünde varılan sonuçlar, önerilerle desteklenerek açıklanmalıdır.

D)Kaynak Gösterme: Kaynak göstermede kesinlikle dipnot kullanılmamalıdır. Metin içinde (Elçin 1988:8) yazarın aynı yıl yayımlanan birden fazla eseri kaynak gösterilmişse (Elçin, 1988a, Elçin 1988b...) birden fazla kaynağa atıfta bulunuluyorsa (Köprülü 1940, Kaplan 1974, Elçin 1988), çok yazarlı yayınlarda ilk yazar adı (Kaplan vd. 1975), görülmeyen bir yayın kaynak gösteriliyorsa (Raglan 1973, Ekici 1988'den) sözlü kaynak kullanılıyorsa kaynak kişi bilgileri Adı, Soyadı, Görüşme Tarihi ve Yeri bilgilerini içermelidir.

E) Kaynakça: Makale metninin sonunda, yazarların soyadına göre alfabetik olarak yazılmalıdır. Bir yazarın birden fazla yayını olması hâlinde, yayımlanış tarihine göre, bir yazara ait aynı yılda basılmış yayınlar var ise (1980a, 1980b) şeklinde gösterilmelidir.

Kitap: Gazete, dergi, ansiklopedi, antoloji, roman, oyun ve film gibi yapıtlar ile öykü ve şiir kitapları "uzun yapıt" sayılır ve künyede eğik yazı ile gösterilir. Basılmış tezler de bu kategoriye girer.

Bir yazar: Tek yazara ait yapıtların künyesi şu şekilde gösterilir. Kullanılan kaynaktan yapıtın yayımlandığı şehir belirtilmiyorsa, künyede bu bilginin bulunması gereken yerde Yyy (yayın yeri yok), yayımlandığı yer belirtilmemişse yy (yayımcı yok), yayımlandığı tarihe ilişkin bilgi yer almıyorsa ty (tarih yok) kısaltmaları kullanılır.

Oğuz, M. Öcal. Somut Olmayan Kültürel Miras Nedir?. Ankara: Geleneksel Yayınları, 2009.

Koz, M. Sabri, haz. Nasreddin Hoca Kitabı. İstanbul: Kitabevi Yayınları, 1999.

Reichl, Karl. Türk Boylarının Destanları: Gelenekler, Şekiller, Şiir Yapısı. Çev. Metin Ekici. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları, 2002.

Hobsbawm, Eric ve Terence Ranger, der. Gelenegin İcadı. (çev. Mehmet Murat Şahin) İstanbul: Agora Kitaplığı, 2006.

İki (ya da üç) yazar: İki (ya da üç) yazara ait yapıtların künyesi şu şekilde gösterilir:

Altun, Şafak ve Cenk Sarıoğlu. Türk Popüler Tarihinde İlkler. İstanbul: Alfa Yayınları, 2006.

Üçten fazla yazar: Üçten fazla yazara ait bir kitabın künyesinde ya bütün yazar adları kitaptaki sırasıyla verilir ya da ilk yazar adından sonra ve diğer. ifadesi kullanılır.

Oğuz, M. Öcal ve diğer. Halkbiliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar 1. Ankara: Geleneksel Yayınları, 2006.

Makale vd.: Tek tek şiir, öykü, makale, kitap bölümü, mektup, konferans, konuşma, söyleşi ve kişisel görüşme "kısa yapıt" sayılır ve başlıkları çift tırnak içinde yazılır. Ansiklopedi maddelerine yapılan göndermelerde madde adı ansiklopedide yer aldığı gibi yazılır (ör. "Özlü, Tezer"). Söyleşilerin ve yayımlanmamış tezlerin künye bilgileri aşağıdaki örneklerdeki gibi verilir.

Düzgün, Dilaver. "Âşıklık Geleneginin Değişim ve Dönüşüm Sürecinde Barış Manço Olgusu". Milli Folklor 84 (Kış 2009): 42-51.

Özkan, Tuba. "Bey Böyrek Anlatılarının Kahramanın Yolculuğu Açısından İncelenmesi". Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi, 2006.

Güzel, Abdurrahman. "Prof. Dr. Abdurrahman Güzel İle Söyleşi". Söyleşiyi yapan: Tuba Saltık Özkan. Milli Folklor 68 (Kış 2005): 13-17.

Aynı Yazara Ait Birden Fazla Yapıt: "Seçilmiş Bibliyografya"da aynı yazarın birden fazla yapıtına yer verildiğinde yapıt adları tarih sırasına göre değil alfabetik sıraya göre listelenir. Böyle durumlarda yazar adı ve soyadı tekrar edilmez; bunun yerine (— . şeklinde) yan yana iki uzun çizgi ve bir nokta koyulur; ardından yapıt adı ve diğer bilgiler verilir. Aşağıdaki örnek izlenmelidir.

Günay, Umay. Türklerin Tarihi. Ankara: Akçağ Yayınları, 2006.

—. Türk Kültürüne Eleştiri. Ankara: Akçağ Yayınları, 2009.

Elektronik Ortamdaki Metinler: Elektronik ortamdaki metinlerin kaynak olarak gösterilmesinde, güvenilirlik açısından, yazarı, başlığı ve yayım tarihi belirtilmiş olanlar tercih edilmelidir. Künye bilgileri şu sırayı izler: yazar adı; metnin başlığı; varsa kaynağın tarihi; erişim tarihi; sitenin adresi. Aşağıdaki örnek izlenmelidir.

Temelkuran, Ece. "Geleneksiz Kadınlar" (06 Ekim 2006) 16 Şubat 2010.

<<http://www.milliyet.com.tr>>

Ses ve Görüntü Kayıtları: Ses ve görüntü kayıtlarına yapılan göndermelerin künye bilgileri yazılırken, katkısı öne çıkarılacak kişinin (yönetmen, senarist, oyuncu, yazar, besteci, şarkıcı, vb.) soyadı ve adından sonra yapıtın başlığı, katkısı bulunan diğer kişi ya da kurumlar, formatı (plak, videokaset, VCD, DVD, vb.) ve yayım ya da dağıtım bilgileri verilir.

Akay, Ezel, yön. Karagöz Hacivat Neden Öldürüldü?. Sen. Ezel Akay, Levent, Kazak. Oyun. Beyazıt Öztürk, Haluk Bilginer, ve diğer. DVD. Özen Film, 2006.

Yabancı Dillerdeki Yayınlar: Türkçe dışındaki kaynakların künyelerinde, editörü, çevirmeni, cilt ve baskı sayısını gösteren ifadeler Türkçeleştirilir. Şehir adlarının Türkçe kullanımlarına yer vermeye özen gösterilir (ör. Londra).

F) Dipnot: Kaynak gösterme dışında kalan ve makalenin ana konusu ile dolaylı bağlantısı olan açıklamalar, birden başlayarak dipnot kullanmak suretiyle yapılabilir. Dipnotlar, makaleden sonra ve kaynakçadan önce topluca yer almalıdır ve 10 punto yazılmalıdır.

G)Yazıların Gönderilmesi: Yukarıda belirtilen ilkelere uygun olarak hazırlanan yazılar, gelenekselyy@yahoo.com adresine gönderilir. Eğer editörlük ve hakemler tarafından düzeltme istenmiş ise, yazar düzeltmelerin yapıldığı yeni biçimi aynı adrese en geç bir ay içinde gönderir. Aksi durumda yayından vazgeçtiği değerlendirilerek yayım süreci sonlandırılır.

H) Editörlük Düzeltmeleri: Yayım aşamasında esasa yönelik olmayan küçük düzeltmeler Editörlük birimi tarafından yapılabilir. Bu düzeltmelerde TDK Yazım Kılavuz ve Sözlükleri esas alınır.

I) Telif Hakkı: Yayınlanan yazıların telif hakkı Millî Folklor Dergisi'ne devredilmiş sayılır. Yazıların düşünsel ve bilimsel, çevirilerin ise hukukî sorumluluğu yazarlarına/çevirmenlerine aittir. İki ve daha fazla yazarlı yazılarda yazının telif sorumluluğu birinci yazara aittir. Dergide yayımlanan yazı ve fotoğraflar kaynak gösterilerek alınabilir.

MİLLÎ FOLKLOR

An international and Quarterly Journal of Cultural Studies

The publication principles information

for the contributors

General Principles: As an International Folklore Journal, *Millî Folklor*, has been issued as a quarterly journal published as Spring, Summer, Fall and Winter issues. The issues of every two years form a volume. In the end of every two years an index of published articles is prepared, and added to the Winter issue. The journal has been mailed to its members and interested people within following twenty days of its publication. The

articles which were published before one year can be read online for free on <<http://www.millifolklor.com>> website, other articles' only abstracts are published on the website.

Objectives: a) Publishing the folklore and intangible cultural heritage (ICH) research and scholarly studies in Turkey and other Turkic countries within the "cultural studies" methods, and also elevate these studies from local level to national level and from

national level to regional and international level, b) Closely follow up the scholarly works on folklore and intangible cultural heritage, c) Publishing any kinds of scholarly articles on folklore and ICH which contribute theoretical and methodic perspectives for folklore and the Convention for the Safeguarding of Intangible Cultural Heritage -in Turkish (or other Turkic dialects as long as they are written in Latin script), or in a language that is commonly used as the language of international journals (French, English and Spanish).

Subjects: The articles may deal with any subject matter ranging from field collecting, evaluating and studying materials from the folklore of Turkey and Turkic World, to such issues concerning specifically folklore and ICH theories and methods within the cultural studies context.

Content: a) Original research articles that are based upon a research and filling a gap in their field of study, b) Reviews that introduce and criticize new works, and contribute to the development of field of study, c) Literary translations of the articles on folklore which shed new light on and help the theoretical and methodic development of Turkish culture, folklore and ICH studies, d) Articles that contain material collected directly from oral sources and manuscripts are accepted for publication.

It should be noted that an article submitted for publication in *Milli Folklor* should not have previously been published, the papers presented in scholarly meetings are not accepted for publication either. Only two articles of a writer can be published in the journal in one year.

Evaluation of the Articles Sent for Publication: The articles sent for publication in *Milli Folklor* are first examined by the Editorial Board of the journal in accordance with the articles aim, subject, content and writing styles. The articles found publishable by the Editorial Board are sent for evaluation of two judges who are nationally or internationally recognized by their works and studies in the field of folklore. The Board does not send the names of the authors to the judges, and the judges' reports are kept for two years. If one of the two judges approves and another disapproves the article's publication, the article is sent to a third judge.

The authors should pay attention to the suggestions and correction advice of the judges and Editorial Board. If an author does not share the views of the judges or the Editorial Board, he/she may present a report on the points where he/she does not agree. The articles completing these processes are put in to the publication order. The final copy of the article is sent to the author for approval, within a given time-frame.

General writing Rules: The major rules to be followed in the articles submitted for publication in *Milli Folklor* are listed below:

A)Title: The title of an article should not be more than 12 words, it should be bold, capitalized. If the language of the article is French, English or Spanish the second language of the article should be Turkish. The title's Turkish translation should also be written under the original one, and it should also be bold, but not capitalized.

B) The Name of Author: The author's name should be bold and placed under the title. The professional title should be marked with a star and explained at the bottom of the first page.

C)Abstract: Every article must be submitted with an abstract. The abstract should provide information on the professional aims of the article, and should be between 200 words. The abstract should not include any kinds of bibliographies, figures, notes etc. The author(s) must present five to ten key-words. Key words must exclude words used in the title and choose carefully to reflect the precise content of the paper. The abstract and key words must be both in original language of the article and standard Turkish.

D)The Text of Article: The articles must be typed as 12 punt with 2 spaces. An article should not contain more than 5000 words. It should be written by MS word program, and the chosen characters should be Times New Roman or Arial. An article should begin with an introduction which should include the main thesis of the article, the development part should include observations, interpretations, citations, and discussions, (and may be divided into and supported by subtitles). In the conclusion part, the results should be explained and supported by suggestions.

E) Citations and Bibliography: The MLA (Modern Language Association) citation style is preferred but other scientific citation styles are also accepted.

G)Footnotes: The explanations need to be mentioned other than showing a cited source should be marked by footnotes following from the number one. The footnotes should be placed following the main text of an article and before the bibliography, and they should be written in 10 punt.

H) Submission: An article conforming the above mentioned criteria should be sent

to the gelenekselyy@yahoo.com e-mail address. Following the evaluation of the judges, if some corrections asked from the author, the author needs to send a new copy to same addresses within a month. During the process of publication, minor changes that have nothing to do with the main structure of the article may be made by the Editorial Board.

I) Authors' right: The juridical rights and responsibilities of the published articles and translations belong to the authors/translators.

MİLLÎ FOLKLOR

Revue internationale et trimestrielle d'études culturelles Les principes de publication

Les principes générales : *Millî Folklor* est une revue des arts et traditions populaire et du patrimoine culturel immatériel (PCI) centrée sur la Turquie et les pays qui parlent la langue turque, créée en 1989. Ouverte à la recherche internationale et aux autres disciplines de sciences sociales et humaines, *Millî Folklor* publie les articles des auteurs turcs et étrangers, folkloristes, ethnologues, anthropologues et les chercheurs travaillant sur le PCI. *Millî Folklor*, paraît aux mois de mars (numéro de printemps), juin (numéro d'été), septembre (numéro d'automne) et décembre (numéro d'hiver). Tous les deux ans forment un volume. À la fin de tous les deux ans un index des articles édités est préparé, et ajouté au numéro d'hiver. La revue est expédiée à ses membres et personnes intéressées dans vingt jours de sa publication. Les articles, qui ont été édités, peuvent être lus en ligne du site Web de *Millî Folklor*, <<http://www.millifolklor.com>>

Note à l'attention des auteurs: Les articles peuvent traiter n'importe quels thèmes concernant les arts et traditions populaires et du PCI de la Turquie et des communautés turcophones. La revue peut publier n'importe quels genres d'articles scientifiques sur les arts et traditions populaires et le PCI qui contribuent des perspectives théoriques et méthodiques, en turc (ou d'autres dialectes

tant qu'ils sont écrits en manuscrit latin), ou dans une langue internationale en manuscrits latin (anglais, espagnol et français).

Tout article doit être proposé à la rédaction de *Millî Folklor* sous la forme d'un manuscrit de 5 000 mots dont la version, saisie sur Word, doit être adressée en document attaché (.doc) par le courrier électronique à <gelenekselyy@yahoo.com>. L'auteur veillera à préciser son rattachement institutionnel et ses adresses électronique et postale. Le texte doit être saisi en corps 12 et double interligne (de préférence en Times New Roman ou Arial) sans autre enrichissement typographique que l'emploi de l'italique. Il doit comporter un seul niveau d'intertitres courts, des notes en numérotation continue, l'ensemble des références bibliographiques en fin d'article, ainsi qu'un titre en deuxième langue et un résumé (en deux langues) de 200 mots maximum accompagné de cinq mots clés (en deux langues). Le renvoi aux ouvrages de références dans le texte courant et les notes se fait par la simple mention du nom d'auteur, de la date de parution et, le cas échéant, du numéro des pages citées. Les articles refusés ne sont ni conservés ni retournés.

Les droits et les responsabilités juridiques des articles et des traductions édités appartiennent aux auteurs/aux traducteurs.

XII. CİLDİN DİZİNİ (2011-2012)

- ACUN, Ramazan, Her Dem Yeniden Doğmak: Online Sosyal Ağlar ve Kimlik, (89, 66)
- AÇA, Mehmet, İki Sır İki Kahraman: Uşun Koca Oğlu Segrek ile Kozi Körpeş, (90, 26)
- AÇIK, Fatma, Taşkent Şehri Örneğinde Özbekistan'daki Mezar Taşları ve Millî Kimliğe Yansımaları, (90, 176)
- AKAR VURAL, Ruken, Bkz. AKBULUT, (95, 249)
- AKBULUT, Hasan, Ruken AKAR VURAL, Çocukluğun Anımsanışı: Masumiyet Arayışında Uzak/Yakın Geçmiş Nostaljisi, (95, 249)
- AKBULUT, Çağdaş Yusuf , 'Gezginci Destancılık' Mesleği Ekseninde Tür ve Metin İlişkinin Problemleri Üzerine, (96, 51)
- AKDİK, Hazel Melek, Sözlü Kültürden Modern Edebiyata Bir Köroğlu Anlatısı: Simavne Kadısı Oğlu Şeyh Bedreddin Destanı, (96, 129)
- AKIN, Bülent, Alpamış Destanı'nda Hz. Ali Tasavvuru, (96,19)
- AKPINARLI, Feriha, Fatma Nur BAŞARAN, Kırım Kültüründe Maramlar, (94, 162)
- AKSOY SHERIDAN, R. Aslıhan, Türk Halk Şiirini Sözlü Formül Kuramı Bağlamında İncelemek, (90, 70)
- _____, Seyahatname'de Sözlü Kültür ve Anlatım Etkisi, (92, 41)
- AKSOYAK, İ. Hakkı, Hırkayı (Deveyi, Şalvarı) Şaraba Vermek Söyleşi Üzerine Art-Zamanlı Yöntemle Bir Deneme, (91, 85)
- _____, Nâbî'nin Tuhfetü'l-Harameyn'inin Edirneli Nâtık'ın Tuhfetü'l-Harameyn'ine Etkisi: Hikâyeler, Gelenekler, İnanışlar, (95, 9)
- AKTULUM, Kubilay, Bir Ana-Metin Olarak Nasreddin Hoca Hikâyeleri Üzerine Kimi Dönüş-türmeler, (91, 12)
- AKYOL, Ercan, Seyahatname'deki Ayetlerin İşlevleri Üzerine, (92, 53)
- ALAY, Okan, Evvel mi Gelsin Sonra mı? Masalı ile Gündeşlioğlu Halk Hikâyesinin Arketipsel Tahlili, (96, 58)
- ALPTEKİN, Ali Berat, Hatice İÇEL, Batı Versiyonlarında Köroğlu, (91, 37)
- ALPYILDIZ, Eray, Yerelden Ulusala Taşınan Müzik Belleği ve Yurttan Sesler, (96, 84)
- ASLAN, Ensar, Kars Yöresinde Malakanlardan Kalan ve Kaybolmak Üzere Olan Rençberlik Geleneği, (93, 252)
- ATABAĞSOY, Naim, Dinsel Mit-Ritüel Kuram, (94, 173)
- ATAY, Tayfun, Gürbüz Hoca Nasıl Bir İnsandı, (89,12)
- ATLANSOY, Kadir, Ravza-i Evliyâ'da İki Şair: Kani'i ve Va'di, (89, 193)

- AYAYDIN CEBE, Günil Özlem, İskâna Direnen Kimlik: Dadaloğlu'nun Coğrafyası, (90, 60)
- AYDINER, Mehtap, Yavuz ŞEN, Geleneksel Türk Halk Çalgılarının Müzik Öğretmenleri Tarafından Kullanılma Durumu, (91,140)
- BARAN, Mine, Osmanlı Klasik Dönem Saray Kültüründe Mahremiyet ve Harem, (93, 169)
- BAŞ, Bayram, Türk Masallarının Söz Varlığı Üzerine Bir Değerlendirme, (93, 125)
- BAŞARAN, Fatma Nur, Kırım Kültüründe Maramalar, (94, 162)
- BAŞER ÇOBAN, Seda, Medya ve Halk Hikâyeleri Arasındaki İlişki Üzerine Bir Deneme, (92, 34)
- _____, Dede Korkut Kitabı ve Büyülü Gerçekçilik, (91, 195)
- BAŞFIRINCI Çiğdem, Modern Türk Tüketim Kültürüne Yönelik Bir Araştırma, (91, 115)
- BATUR, Zekeriya, Leyla KILIÇ AKSU, A Loop in Turkish Social and Cultural Thinking: Fuzzy Nasraddin Hodja, (90, 101)
- BAYKAL, Nurulhude, Murathan Mungan'ın "Zamanımızın Bir Külkedisi"ni Marksist Kuram Çerçevesinde Okumak, (96, 137)
- BEGİÇ, H. Nurgül, Konya Keçeciliğinde Çoban Kepeneği, (94, 214)
- BEKKİ, Salahaddin, Türkiye'de Epitetler Üzerine Yapılan Çalışmalar ve Köroğlu'nun Bir Şiirinin Tahlihi, (95, 202)
- BEN-AMOS, Dan, Halkbilimi Öğreniminde Tür Kavramının Konumu, (92, 226)
- BİLKAN, Ali Fuat, Köhne Efsaneler, Yeni Hikâyeler, (95, 23)
- BLUESTEI, Gene, Poplore, (94, 188)
- BÜYÜKOKUTAN, Aslı, Folklorun Üç İşlevi Halk Bilimsel Tanım Olarak Geleneksel İşlevselcilik, (96, 267)
- CAN, Dilek Tüfekçi, Popülarite: Popüler Kültürün Olmazsa Olmazları, (95, 356)
- CANBAY, Alaattin, Türk Müziği Yorumunda Zamansal Dinamik Biçimlendirme, (95, 274)
- COŞKUN ELÇİ, Armağan, Sözselle Müzikal Varyantlaşma: Manilerin Türkü İçindeki Dönüşümleri, (91,130)
- COŞKUN, Menderes, Ottoman Attitudes Towards Writing About Pilgrimage Experience, (95, 72)
- CÖMERT, Menekşe, Bkz. ŞANLIER, (94, 152)
- ÇAĞDAŞ, Miyase, Yasemin YASA, Konya Sünnet Gelenek Göreneklere ve Sünnet Giysileri, (94, 223)
- ÇAL, Halit, Erzincan Çayırılı İlçesi Mezarlarında Kuş Motifi, (89, 220)
- ÇALIŞ, Sunay, Poplore, (94, 188)
- ÇİFTÇİ, Selcen, Uşak'ta Atlı Cirit Sporu ve Cirit Kültürü, (89, 87)
- DAĞLAR, Abdulkadir, Nâbîden Ermeni Aşuğ Hakkî Mosis'e Mizahî Mektup, (95, 83)
- DEMİR, Sema, Kültürel Bellek, Gelenek ve Halkbilimi Müzeleri, (95, 184)

- DEMİRYÜREK, Mehmet, Dasitân-ı Sultan Mahmud Üzerine Bir İnceleme, (93, 62)
- DİKKAYA, Fahri, Evliya Çelebi Seyahatnâmesi'nde Simit ve Simitçiler, (92, 72)
- DİLEK DERYA, Esra, Efsaneden Büyümlü Gerçekçiliğe, (91, 204)
- DİLEK, İbrahim, Hangisini Seçerdiniz: Er Samır mı, Orpheus mu?, (93, 79)
- DİNÇ, Mustafa, Anadolu Köy Seyirlik Oyunları Bağlamında Çanakkale İli Dümrek Köyü "Oturtma" Eğlencesi, (94, 249)
- DİNGEÇ, Emine, Osmanlı Sarayı'nda Cirit Alayları: Lahanacılar ve Bamyacılar, (89, 78)
- DOĞAN, Şaban, XIV. -XV. Yüzyıl Türkçe Tıp Metinlerinde Halk Hekimliği İzleri, (89, 120)
- DÖNMEZ, İbrahim Hakan, Evliya Çelebi'ye Göre 17. Yüzyıl Osmanlı Toplumunda Kadı Algısı, (95, 122)
- DUMAN, Mustafa, Bozkurttan Hızır'a Türk Halk Anlatmalarında Kılavuz, (96, 190)
- DURAN, Hamiye, Hatay'ın Altınözü İlçesi Babatorun Köyü'ndeki Zılgıtlar Üzerine Bir Araştırma, (89, 186)
- DURLU ÖZKAYA, Figen, Bkz. ŞANLIER, (94, 152)
- DURMUŞ, Gülşah, "Alageyik"ten Yaralı Geyik'e Metinsel-Aşkınlık (Transtextualité) İlişkileri, (96, 116)
- DURMUŞ, İlhami, Türklerde Kan Kardeşliği ve Antla İlgili Unsurlar, (89, 100)
- _____, Türk Kültür Çevresinde Dağlama Geleneği, (95, 114)
- DURMUŞ, Mustafa, Ölümü Güzelleştiren Eda: Türkçe Şair Tezkireleri ile Şairnâmelerde Ölüme Bakış ve Ölümün İfade Biçimleri Üzerine, (94, 105)
- DURU, Necip Fazıl, Kosova Türklerinin Baharı Karşılama Ritüelleri, (89, 276)
- EGE BOSTANCI, Göknur, Pelin ÖNDER EROL, The Resurgence of Herbal Culture in Turkish Society: An Analysis on the Social Phenomenon of "Aktars", (95, 315)
- EKER, Süer, Ulus İnşası ve Derusifikasyon Sürecinde Tacikistan'da Toplum Dil Bilimsel Durum, (95, 215)
- ERCİYAS, Osman, Dil Etkileşimleri Bağlamında Kıbrıs'taki Tarihî Alet İsimleri, (94, 237)
- ERDEM, Servet, Büyümlü Gerçekçilik ve Halk Anlatıları, (91,175)
- _____, Halk Hikâyelerinden Tanzimat Romanlarına Gerçekçiliğin Boyutları, (92, 19)
- _____, Grup Folkloru ve "Öz-kültür", (94, 41)
- ERGUN, Pervin, Bebekleri Dünyaya Leyleklerin Getirdiğine Dair İnançın Türk Mitolojisindeki Kökleri Üzerine, (89, 133)
- _____, Küresel Dünyanın Tüketim Mitleri Fakelore'un Başarısı: Yılbaşı mı Kutluyoruz Noel mi?, (95, 147)
- ERSOY, Petek, Çöm Çöm Çömbelek: Sivas Çocuk Oyunları, (94, 256)

- ERSOY, Ruhi, Halkbilimi Çalışmalarının Gelişimine Paralel Olarak “Alan Araştırması” Kavramını Yeninden Düşünme, (94, 5)
- FİDAN, Süleyman, Türk Kültüründe Askerî Giyim-Kuşam ve Asker Modası, (92, 95)
- GİRMEN, Pınar, Eskişehir Folklorunda Çocuk Oyunları ve Bu Oyunların Yaşam Becerisi Kazandırmadaki Rolü, (95, 263)
- GÜNAL, Veysi, Bkz. ŞAHİNALP, (93, 149)
- GÜNEŞ, Serkan, Türk Çay Kültürü ve Ürünleri, (93, 234)
- GÜR, Nagihan, Osmanlı Fal Geleneği Bağlamında Yıldızname, Falname ve Tâliname Metinleri, (96, 202)
- GÜRBÜZ, Mehmet, Sözlü Kültür Belleğinde Bir Divan Şairinin İzleri: Cönklerde Nâbî, (95, 54)
- GÜRÇAYIR, Selcan, Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi Üzerine Eleştirel Bir Okuma, (92, 5)
- HARMANCI, Meriç, Keloğlan'ın Mitik Aynadaki Görüntüsü, (94, 72)
- HAROLD E. Hinds, Jr. Popülarite: Popüler Kültürün Olmazsa Olmazları, (95, 356)
- IRMAK, Yılmaz, Ertuğrul TAŞ, Tersine Dönen Bir Evlilik Modeli Olarak Sakarya'da Damat Alma Geleneği ve Psikolojik Etkileri, (96, 216)
- IŞIK, Caner, Alevi-Bektaşî Geleneğinde Muhabbet: Ruhsal Bir Bilgi Ortamı, (89, 147)
- IŞIKTAŞ SAVA, Işlay, Ahmet Bican Ercilasun'un “Gülner” ve “2BA Beden Beyin Akımı” Adlı Romanlarında Türk Destanlarının İzleri, (93, 29)
- _____, Kırım Tatar Ninnilerinde “Vatan Kırım” ve “Gökbayrak” Kavramlarının İşlenmesi, (96, 260)
- İNCE, Halide Gamze, Alpamış Destanının İzahlı Lügati Üzerine Bir İnceleme, (89, 304)
- İSEN DURMUŞ, Tuba, Türk Edebiyatında Klasik Algısı Üzerine Düşünceler, (90, 37)
- İSEN, Mustafa, Geleneğe Direnen Bir Şair: Nâbî, (95, 5) JOOSEN, Vanessa, Sanat ve Pedagoji Arasında Peri Masalı Uyarlamaları, (92, 152)
- KADERLİ YAPICI, Zehra, Kişisel Deneyim Anlatılarının Bağlamsal Çerçevesi: Deneyimlenen, Hatırlanan ve Anlatılan Hayat, (93, 207)
- KALPAKLI, Mehmet, Amerika Birleşik Devletlerinde Nevruz Etkinlikleri, (90, 195)
- KAPLAN, Mahmut, Hayriyye-i Nâbîde Tipler, (95, 31)
- KAPLAN, Melike, Halk Tıbbının Kökenleri: Teşhisten Tedaviye Din ve Büyü İlişkisi, (91,150)
- KARA, Çiğdem, Turistik Ticari Halkbilimsel Ürünler ve Beypazarı, (89, 54)
- KARA, Mehmet, Ersin TERES, The Crane As A Symbol of Fidelity in Turkish and Japanese Cultures, (95, 194)

- KARABACAK, Esra, Kıbrıs Ağzında Ölümle İlgili Anlatımlar, (94, 204)
- KARAÇAĞ, Abdullah, Bir Halk Sanatı Örneği: 1879-80 (1297 H.) Tarihli Edirnekâri Ahşap Sandık, (89, 248)
- KARATAŞ, Hicran, Bir Sözlü Tarih Metni Olarak "Pazvandoğlu Türküsü", (92, 131)
- KARATAŞ, Özgür Sadık, Osmanlı'nın Aykırı Dansçıları Tavşanlar ve Tavşanca Formu, (95, 289)
- KARATAŞ, Pınar, Mülkiyede İnek Bayramı: Riteül Nitelikleri ve Mülkiyeli Kimliğinin Oluşumundaki Rölü, (96, 229)
- KASIMOĞLU, Handan, Van Halk Masal ve Hikâyelerinin İcra Bağlamı Olarak Divanhane (Duvakhane) Geleneği, (89, 170)
- KAYA, Doğan, Sivas'ta Salâvatlamalar, (89, 179)
- _____, Zeynep Türküsü Üzerine Bazı Mülahazalar, (95, 299)
- KEKEÇ, Nuran, Karnavaldan Büyülü Gerçekçiliğe: Berci Kristin Çöp Masalları, (91, 210)
- _____, Sözlü Edebiyattan Tanzimat Romanına Giderken 'Anlatıcı,' 'Anlatıcı' ve 'Aşk Olgusu'nun Dönüşümü, (92, 27)
- _____, Grup Folkloru Bağlamında Tahtakale Esnafı ve Geliştirdikleri Dilsel Kodlar, (94, 50)
- KESKİN, Ahmet, Oğuz Kağan Destan Metninde Kahramanın Takdimi, (96,5)
- KILIÇ, Ana, Alpamış ve Prens Marko Destanlarında Kahramanın Erginlenmesi, (96,29)
- KILIÇ AKSU, Leyla, Bkz. BATUR, (90, 101)
- KOÇ, Adem, The Significance and Compatibility of the Traditional Clothing-Finery Culture of Women in Kütahya in terms of Sustainability, (93, 184)
- KÖSE, Aynur, Medya ve Dil Oyunları: Gündelik Dil Pratiklerinde Televizyon Dizilerinin Etkisi, (93, 220)
- KURTULUŞ, Meriç, Halkbilimi Öğreniminde Tür Kavramının Konumu, (92, 226)
- _____, Yaşar Kemal'in Kuşlar da Gitti Romanında Kuşçuluk Geleneğinin İşlevi, (96, 105)
- KUTLU, Muhtar, Ayakta Ölen Ağaçlar Neslinden: Prof. Dr. Gürbüz Erginer (1945-2009) Hayatı ve Yayınları (89,6)
- KUZAY DEMİR, Gonca, Evliya Çelebi Seyahatnamesi'nde İzmir'in Tılsımları, (92, 77)
- MENGİ, Mine, Nâbî'nin Şiirlerinde Urfa, İstanbul, Halep, (95, 45)
- METİN BASAT, Ezgi, Modern Dünyanın Sanal Mitleri: Bilgisayar Oyunları, (92, 143)
- Milli Folklor Dergisi: Dün ve Yarın 2011 Yılı Yuvarlak Masa Toplantısı Sonuç Bildirisi, (89, 305)
- Milli Folklor Dergisi: Dün ve Yarın 2012 Yuvarlak Masa Toplantısı Sonuç Bildirisi, (93, 264)

- OGUR, Erol, Ali Canip Yöntem'in Halk Edebiyatı ve Halk Edebiyatı Öğretimi Üzerine Görüşleri, (89, 200)
- OĞUZ, Gülser, 61 Numaralı Edirne Şer'îye Siciline Göre 17. Yüzyılda Edirneli Kadınların Giyim Kuşam Kültürü, (92, 106)
- OĞUZ, M. Öcal, Prof. Dr. Gürbüz Erginer ve Halk Kültürü Dersi Üzerine, (89,17)
- _____, Çok Mekânlı Ve/Veya Çok Mezarlı Anlatı Kahramanları: Yunus Emre, (91, 5)
- _____, Karacaoğlan: Anlatıcılar ve Biyografılar, (93, 53)
- _____, Yazılı Hukuk ve Sözlü Hukuk Açısından Evlenme Pratikleri ve "Töre Cinayetleri", (95, 103)
- OĞUZ, Ahmet, Sözlü Tarih Çerçevesinde Kore Gazilerinin Kore Savaşıyla İlgili Hatıraları, (94, 123)
- OH, Eunkyung, Kore Cumong ve Özbek Alpamış Kahramanlık Destanlarında Olay Örgüsü, (93, 88)
- OH, Chong Jih, Comparative Analysis of the Ahiska (Meskhetian) Turks and Koreans in Post-Soviet Kazakhstan and Uzbekistan: The Making of Diaspora Identity and Culture, (94, 14)
- ONAN, Bilginer, Türk Atasözlerinde Dil Farkındalığı ve İşlevsel Dil Kullanımı, (91, 91)
- ONAY, Ebru, Gölgesizler'de Masal, Efsane ve Büyülü Gerçekçilik, (91, 221)
- OZAN, Meral, Geçiş Ritüelleri ve Halk Masalları, (91,72)
- ÖLÇER ÖZÜNEL, Evrim, Yazının İzinde Masal Haritalarını Okuma Denemesi: Masal Tarihine Yeniden Bakmak, (91, 60)
- _____, Kırkyama Kahramanlar: Tarihi Çizgi Romanlarda Gelenek İcadı ve İmhası, (95, 171)
- ÖLMEZ, Filiz Nurhan, Sultan SÖKMEN, Isparta-Gönende Geçmişten Günümüze Evlenme Âdetleri, (95, 333)
- ÖNCÜL, Kürşat, Rekabetin Sözlü ve Yazılı Kültür Ürünlerine Yansımadaki Temel Paradigmalar, (93, 200)
- ÖNDER EROL, Pelin, Bkz. EGE BOSTANCI, (95, 315)
- ÖZARSLAN, Metin, Gerçekten Efsaneye Bir Hayat: Ezo Gelin, (95, 161)
- ÖZAY, Yeliz, Evliya Çelebi Seyahatnamesinde Garâ'ib Bir Anlatı: Hz. Ali Kayası Efsaneleri, (92, 58)
- ÖZDAMAR, Fazıl, Tebriz Âşık Şiirinde Tarihi Bir Direniş Sembolü: Babek, (96,39)
- ÖZDEMİR, Melda, Muğla İli Milas İlçesi Çomakdağ Köyü Geleneksel Kadın Kıyafeti, (95, 345)
- ÖZDEMİR, Nebi, Kentlerin Gezgin İmgeleri veya Kent İmgeleri Giydirilen Otobüsler, (89, 41)
- _____, Edebiyat ve Ekonomik Kültürel Ekonomik Bir Alan Olarak Edebiyat, (91,101)
- ÖZBEK, Yıldray, Kayseri Halk Mimarlığının Temsilcilerinden Bezirhane ve Setenler, (90, 164)

- ÖZDEN, Mehmet, Bir Halkçı Münevverler Platformu: Halka Doğru Dergisi (1913-1914), (89, 109)
- ÖZGEN, Özlen, Seferihisar: A Sustainable Place in A Fast World, (95, 135)
- ÖZGÜL, Gönül Eda, Farklı Bir Görme Biçimi Olarak Tasvir: Matrakçı Nasuh'un Topografik Tasvirleri, (96, 170)
- ÖZKAN, Ömer, Bkz. PURTAŞ, (95, 367)
- ÖZKARTAL, Mehmet, Türk Destanlarında Hayvan Sembolizmine Genel Bir Bakış (Dede Korkut Kitabı'ndan Örnekler), (94, 58)
- ÖZTÜRK BİTİK, Başak, Evliya Çelebi Seyahatnamesinde Cadı, Obur, Büyücü Anlatıları ve Kurgudaki İşlevleri, (92, 64)
- PEHLİVAN, Gürol, Mizaha Vahdet-i Vücûd Penceresinden Bakmak: Salâhî'nin Şerh-i Nutk-ı Nasreddin Efendi Adhı Risalesi, (92, 117)
- PURTAŞ, Fırat, Ömer ÖZKAN, Yunus Emre Oratoryosu ve Türk Kültürünü Uluslararası Çapta Tanıtmak, (95, 367)
- REİS, Huriye, Dede Korkut Kitabı ve Beowulf Destanında Yaşlılık ve Yaşlanma, (91, 25)
- SAKAOĞLU, Saim, Karacaoğlan Şiirlerini Nasıl Yayımlamalıyız?, (90, 15)
- _____, Kalıp Fıkra Üzerine Düşünceler, (93, 42)
- SALTIK, Eylem, "Oyuncu Şair" Sunay Akın ve Oyuncaklara Yenilen Dünya, (94, 137)
- SALTIK ÖZKAN, Tuba, Geleneksel Tıpta İyileşmenin İnanç Boyutu Üzerine Kuramsal Yaklaşımlar: Psikosomatik Tıp, Plasebo Etkisi ve Kuantum İyileşme, (95, 307)
- SALUK, Reyhan Gökben, Sanat ve Pedagoji Arasında Peri Masalı Uyarlamaları, (92, 152)
- SARI, Elif, Kurşunlu Mutfak Kültüründe Keşkek: Geçmişi, Bugünü, Yarını, (90, 85)
- SAVAŞ, Ayşen, Total Displacement: Exhibiting Folklore and the Boundaries of Museum Space, (90, 5)
- SAY, Nuran, Çiğeli (Kene) Halı, (89, 240)
- SEGAL A., Robert, Dinsel Mit-Ritüel Kuram, (94, 173)
- SHERIDAN, Michael, The "Lies" of Courtiers: A Performative Analysis of the Aleppan Tall Tales in Evliya Çelebi's Book of Travels, (92, 86)
- SKOUNTI, Ahmet, The Lost Ring: UNESCO's World Heritage and Intangible Cultural Heritage, (89, 28)
- SÖKMEN, Sultan, Bkz. ÖLMEZ, (95, 333)
- ŞAHİN, İlkay, İlahi, Ritüel ve Kadın: Boğazlıyan Örneği, (90,115)
- ŞAHİNALP, Mehmet Sait, Veysi GÜNAL, Osmanlı Şehircilik Kültüründe Çarşı Sisteminin Lokasyon ve Çarşı İçi Kademelenme Yönünden Mekânsal Analizi, (93, 149)
- ŞAHİN, Mustafa, Masalların Çocuk Gelişimine Etkilerinin Öğretmen Görüşleri Açısından İncelenmesi, (89, 208)

- ŞAHİN YEŞİL, Sinem, Uyumsuzluk Kuramı Bağlamında “Yaşlı Bilge Adam” ve “Oyuncu”nun İşlevleri: Nasreddin Hoca Neden Komiktir?, (96, 67)
- ŞANLIER, Nevin, Menekşe CÖMERT, Figen DURLU ÖZKAYA, Gençlerin Türk Mutfağına Bakış Açısı, (94, 152)
- ŞAYHAN, Fatih, Kırım-Karay Türkülerinin Anadolu Türküleriyle Söz Benzerlikleri Açısından Mukayesesi, (96, 94)
- ŞENÖDEYİCİ, Özer, Karagöz Perde Gazellerine Nâilîden Bir İlave, (90, 93)
- ŞEN Yavuz, Bkz. AYDINER, (91,140)
- TANRIKULU, Taşkın, Türk Atasözlerinde Gerçeklik Terapisi, (90, 86)
- TEMUR, Nezir, Kültürel Bellek Bağlamında Deve Oyunu, (90, 156)
- TERES, Ersin, Bkz. KARA, (95, 194)
- TOKSÖZ, İlhan, Batı Trakya Türk Topuluğunun Rodoplardaki Buluşma: Seçek Yaylası Tarihi Seçek Yağlı Güreşleri ve Kültür Etkinlikleri, (91, 164)
- TUNÇEL, Gül, Türk Maden Sanatı Kronolojisinde İstanbul Türk ve İslâm Eserleri Müzesi’ndeki İki Adet Pirinç Buhurdan, (89, 257)
- TURAN, Fatma Ahsen, Orta Asya’dan Anadolu’ya Mitik Yolculukta Tabiat Olayları, (90, 49)
- TÜRKAN, Kadriye, Türk Dünyası Masallarında Su Kültü, (93, 135)
- TÜRK, Hüseyin, Hatay Türbe İnançının Sağlık Antropolojisi Açısından İncelenmesi, (94, 91)
- TÜRKER, Ferah, Altay Türklerinin Anlatmalarında Mitik Bir Varlık: Celbegen, (94, 81)
- TÜRKMEN, Fikret, Abdullah Tukay’ın (1886-1913) Yetiştigi Çevre ve Halk Kültürü, (93, 35)
- _____, Türk Kültüründe Tarihi Gelişim İçinde Hayvan ve Bitkilerin “Ölçü Birimi” Olarak Kullanılması Hakkında, (95, 96)
- TÜRKMEN, Nilgün, Âşıklık Geleneği Çalışmaları İçin Milat: Furkanî’nin Şiir Evreni Bağlamında Bir Monografi Denemesi, (89, 296)
- TÜRYILMAZ, Dilek, Türk Dünyası Hayvan Bilmecelerindeki Ortaklıklar, (95, 235)
- ULUSOY ARANYOSİ, Ezgi, Edebiyatta Büyülü Gerçekçiliğin “Büyü”sünün Menşei Üzerine: Sosyal Adaptasyon Aracı Olarak Masallar, (91,189)
- _____, Halk Hikâyelerinde Tür Sorunu Üzerine, (92, 13)
- ULUSOY, Kadir, Türk Toplum Hayatında Yaşatılan Kahve ve Kahvehane Kültürü (Bir Sözlü Kültür ve sosyal Çevre eğitimi Çalışması, (89, 159)
- USLUER, Fatih, Hurufilikte Rüya Tabirleri, (90, 134)
- UYGUN, İsmail, Tanrısal ve Siyasal İktidara Karşı Üretilen Fıkralarda “Dokunma” İşlevi, (96, 74)
- ÜNAL, Serdar, Kimliğin Tarihsel ve Kültürel Olarak Ortak İnşası: Türkiye’de Balkan (Rumeli) Göçmenleri, (94, 27)

- ÜSTÜNOVA, Kerime, Mustafa ÜSTÜNOVA, Erzurum Dügünlerinde ‹Elma Atma› Geleneği, (90, 146)
- YAKICI, Ali, Konya Ovasında Yaşayan Türkmenlerde Modern Teknolojiden Geleneksele Dönüşün Adı: Bastırık, (91,157)
- _____, Geleneksel Şiirden Türküye Dönüşümün Yaratıcı ve Aktarıcısı Olarak Âşık Veysel'in Kültürel Mirasa Katkısı, (93, 101)
- YALÇIN ÇELİK, S. Dilek, Ortak Kültürlerden Ortak Tatlar: Kosova Mutfağı, (89, 282)
- YASA, Yasemin, Bkz. ÇAĞDAŞ, (94, 223)
- YEŞİL, Nilüfer, Modernleşirmenin Erotik Topraklarında Bir Halk Hikâyesinin Geleneksel Kadın Kahramanı: Suna, (90, 78)
- YILDIZ, Ayşe, Nâbî Divanı'nı ve Hayriyye'yi Gizli İlimler (Okültizm) Işığında Okumak, (95, 63)
- YILDIZ, Naciye, Karacaoğlan Nasıl Tapşırıldı?, (91, 51)
- YILDIZ, Hüseyin, Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun Hayatı ve Eserleri, (93, 6)
- _____, Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun İle Ropörtaj, (93,16)
- YILDIZ, Tuna, “Piyasadan Endüstriye, Melodramdan Mitolojiye” Sinemanın Yarım Kalan Hikâyesi: 1950-1980 Yılları Arasında Türk Sineması Eleştirisi, (96, 148)
- YILMAZ, Ahmet, İlköğretim Okulları Seçmeli Halk Kültürü Dersi Öğretim Programlarının Sınıflar Düzeyinde Karşılaştırılması, (93, 112)
- YILMAZ, Ayşe, Hak Halili / Zehra Bacı Dergahı'nın Öğretisi ve Dergahla Türbenin İç-Dış Özellikleri, (96, 247)
- YÜCE, Osman Nuri, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde Halkbilimi Çalışmalarının Kurumsallaşması Sürecinde Prof. Dr. Gürbüz Erginer'in Yeri, (89,21)
- _____, Derin Kökler Belgeseline Görsel Antropolojik Bir Bakış, (96, 157)
- YÜKSEL, Hasan Avni, Zenica'da Nevruz Geleneği ve Şenlikleri, (89, 271)